

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2545
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๐.๑๗๑
๒๕.๑๗
๑.๑

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวนุสรา ดดีไตรสกุล

14 พ.ย. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2545

๒ 152620

นุสรา ตติไตรสกุล. (2545), ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยรวม และแยกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล และเปรียบเทียบปัญหาการเรียน จำแนกตามตัวแปรเพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 268 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและใช้การเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง และด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านวัดผลและประเมินผล และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านวัดผลประเมินผล และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านหลักสูตรด้านผู้เรียน และด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE LEARNING PROBLEMS OF THE VOCATIONAL STUDENTS OF DIPLOMA LEVEL
MAJORING IN BUSINESS ADMINISTRATION AT PANICHAYAKARN
CHETUPON COMMERCIAL COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
MISS NUSARA TATITRISAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

Nusara Tatitrisakul (2002), *The Learning Problems of the Vocational Students of Diploma Level Majoring in Business Administration at Panichayakarnhetuphol College* Master project, M.Ed. (Business Education) Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University.
Advisor : Assoc.Prof. Dr. Boonchird Pinyoanantapong.

The purpose of this research was to study the learning problems of the vocational students of Diploma level majoring in Business Administration at Panichayakarnhetuphol College within the scope of five dimensions , namely , academic curriculum, learners, instructors, learning environment, evaluation , and variable comparisons in terms of sex , learning time, majors, academic achievement, parental status, and parents' income.

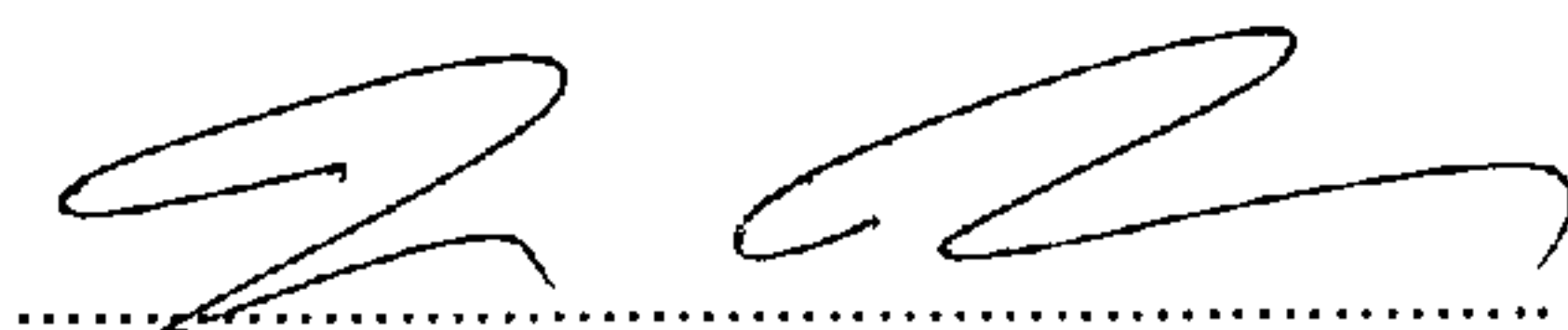
The sample group for this research consisted of 268 vocational students in the second year at Diploma level and questionnaire were used as the data collection tool. The statistical analysis was done through percentage, average, standard deviation, t-test , one-way analysis of variance. Significance level was identified through the comparisons of the least squared value of multi variables.

The findings of this research were as follows :

1. Learning problems related in overall, learners, instructors, evaluationl dimensions were at medium level. environment were at very high level.
2. Male and female students had different problems in terms of learning environment at the significant level of .01 and had different problems in terms of instructors at the significance level of 0.5 while problems related to curriculum, learners, evaluation, and all dimensions bear no statistical significant relationship.
3. The learning time incurred problems in terms of curriculum, learners, instructors, environment, and all aspects bore no statistical significant relationship.
4. Students in different majors had different learning problems in terms of curriculum, evaluation at the significant level of .01 while the problems related to learners, instructors, and environment, and all dimensions differed at the significant level of .05
5. The students' academic achievements incurred problems related to curriculum, learners, instructors, evaluation, and all aspects bore differences at the significant level of .05
6. The students' parental status incurred learning problems related to curriculum at the significant level of .01 while problems related to environment differed at the significant level of .05
7. The students' parental income per month incurred problems related to curriculum, learners, and evaluation with difference at the significant level of .01

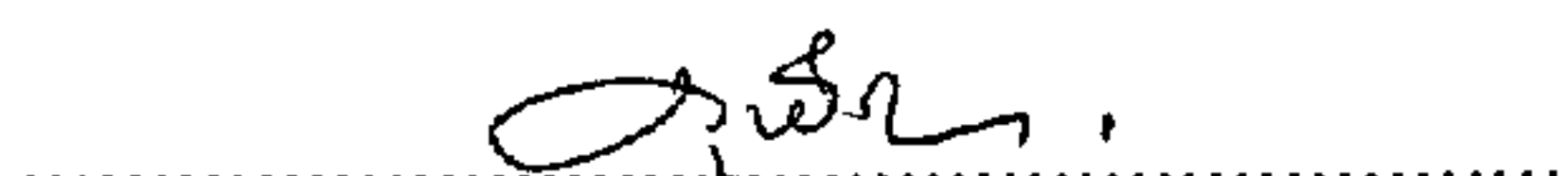
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

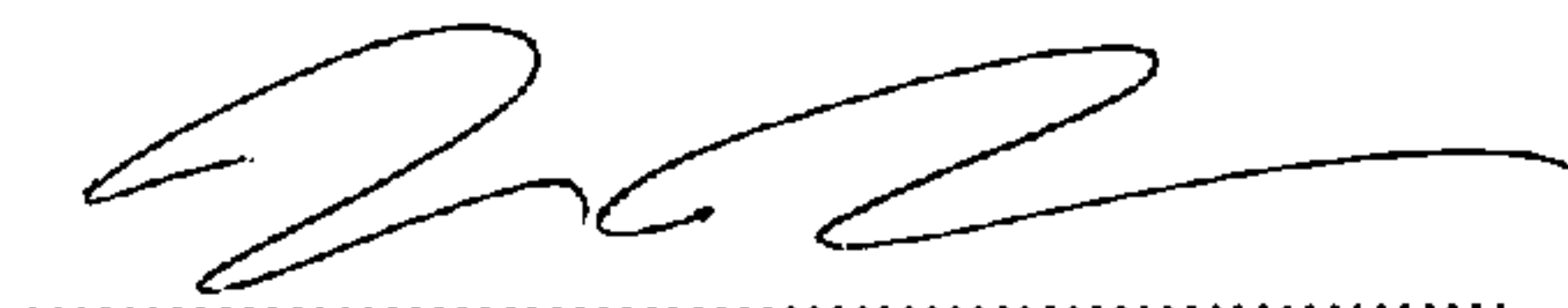
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ปิญโญอนันตพงษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพียรุ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ปิญโญอนันตพงษ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธมณี)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่...4... เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยความกรุณาอย่างยิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี และรองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ กรรมการที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้อย่างยิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ และอาจารย์โสรัฎฐา วงศ์รัก ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณวิทยาลัยพัฒนการเชตุน ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพัฒนการเชตุน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์สุรีย์พันธ์ ดำรงวิริยาเวทย์ และ เพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ให้อำลัใจ และคำแนะนำต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกท่านที่ให้อำลัใจ และคำแนะนำต่าง ๆ เป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บุรพคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดจนประสาทวิทยาการความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

นุสรา ตติไตรสกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมุติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพัฒนวิชาการเซดุน.....	8
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	15
ด้านหลักสูตร.....	18
ด้านผู้เรียน.....	22
ด้านผู้สอน.....	23
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	28
ด้านวัดผลและประเมินผล.....	32
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	38
การจัดกระทำข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	76
ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	76
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	78
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	91
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	106

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
2 จำนวนและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ รอบการเรียนรู้ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	44
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	46
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ.....	47
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ.....	48
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้อ.....	49
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	50
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	51
9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	52
10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรอบการเรียนรู้.....	53
11 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	54 ✓
12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา.....	56
13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้เรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา.....	58
15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	59
16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชา.....	60
17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	62
19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	63
20 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้เรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	64
21 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้สอน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	65
22 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	66
23 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	67
24 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา.....	68
25 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา.....	69
26 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา.....	70
27 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	71
28 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	73
29 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้เรียน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	74
30 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน.....	75

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แบบผังบริเวณวิทยาลัยพัฒนวิชาการเซตุน.....	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้เริ่มบุกเบิกงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง โดยรัฐบาลได้กำหนดให้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นมาเป็นระยะ ๆ ติดต่อกันถึง 7 แผน จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ซึ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา มุ่งให้คนทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน อย่างเต็มที่ โดยคาดหวังว่าเมื่อคนซึ่งเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคมมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ จะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างสันติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 1-2) ดังนั้น ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องเน้นด้านการศึกษา

ในการจัดการศึกษาที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ต้องมีการวางแผนการศึกษา เพราะการวางแผนการศึกษา ในการสำรวจหนทางที่ดีที่สุดในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายและจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั้งด้านเอกัตบุคคลและด้านสังคม (ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2537 : 101) การเตรียมการที่จะพัฒนาคนให้เจริญงอกงามไปในทิศทางใดให้มีบุคลิกภาพอย่างไรนั้นต้องมีการสร้างแผนเอาไว้ล่วงหน้า แผนการพัฒนาคนเหล่านี้เรียกว่าหลักสูตรการศึกษา (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล. 2539 : 37) เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการเริ่มโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นระยะที่ประเทศไทยกำลังสนใจการขยายการศึกษา โดยต้องการให้ประชาชนส่งบุตรหลานได้เข้าเรียนถึงระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่ามากยิ่งขึ้น และมีแนวคิดในการที่จะปฏิรูปการศึกษาให้ได้คุณภาพ คุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบหลายประการ เริ่มตั้งแต่ความพร้อมของผู้เรียน ความพร้อมของบิดามารดาในการสร้างแรงจูงใจให้บุตร ความพร้อมที่จะทำการสอนของครู-อาจารย์ ปรัชญาและนวัตกรรมการเรียนการสอน การสนับสนุนของคณะผู้บริหารการศึกษา ความพร้อมของโรงเรียน ศูนย์สื่ออาคาร สถานที่เรียน พร้อมด้วยบรรยากาศการเรียน เป็นแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาในทศวรรษหน้า (กมล สดประเสริฐ. 2540 : 1)

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพหน่วยงานหนึ่ง คือ กรมอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษามีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ควบคู่วิชาชีพ (กรมอาชีวศึกษา. 2537 : 4) คือ มีความรู้และทักษะในงานอาชีพเฉพาะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ตามความสนใจ ความสามารถ และความพร้อมของแต่ละบุคคล เพื่อนำความรู้และทักษะที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 35 – 36)

วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน เปิดสอนโดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการ ที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ในสาขาอาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การพัฒนางานและพัฒนาตนเอง ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งระดับชุมชน และท้องถิ่น เพื่อให้เป็นประโยชน์และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ อีกทั้งกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศ ลงวันที่ 4 มีนาคม 2542 มีผลบังคับใช้กับนักศึกษาที่จบ ปีการศึกษา 2541 ให้มีการยกเลิกการประเมินผลการ เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2540 แต่ละชั้นปีต้องมีผลการเรียนสะสมมากกว่าที่กำหนด มิเช่นนั้นจะถือว่าพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของวิทยาลัย โดยมีเกณฑ์ ดังนี้ ระดับ ปวส. 1 มีผลการเรียนสะสม 1.75 ระดับ ปวส. 2 มีผลการเรียนสะสม 2.00 และเรียนครบตามโครงสร้างของหลักสูตรจึงถือว่าจบตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการเปลี่ยนแปลงให้ใช้การประเมินผลการเรียนสะสม 1.00 และ เรียนตามโครงสร้างหลักสูตรตามที่หลักสูตรได้กำหนดขึ้น ถือว่าจบการศึกษา และไม่มีการพ้นสภาพการ เป็นนักศึกษา (ที่ ศธ 0911/1122 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) ซึ่ง ปัจจุบันในทางปฏิบัติประสบปัญหาหลายประการ เช่น ผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการเรียน การจัดเนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่มีสื่อประกอบเรียนการสอนให้นักศึกษามีความเข้าใจ มากยิ่งขึ้น ตลอดจนสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยทั่วไปไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน และเกณฑ์การ วัดการประเมินผลที่มีมาตรฐานที่ลดน้อยลง ทำให้ส่งผลถึงนักศึกษาที่จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีการศึกษา 2541 จำนวนนักศึกษา 866 คน มีผลการเรียนสะสมน้อยกว่า 2.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.46 ปีการศึกษา 2542 จำนวนนักศึกษา 757 คน มีผลการเรียนสะสม น้อยกว่า 2.00 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 2.77 ปีการศึกษา 2543 จำนวนนักศึกษา 711 คน มีผลการเรียนสะสม น้อยกว่า 2.00 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 และปีการศึกษา 2544 จำนวน 889 คน มีผลการ เรียนสะสม 3ภาคเรียน น้อยกว่า 2.00 จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 29.36 จากสถิติดังกล่าว จะเห็น ได้ว่าปัญหาดังกล่าวข้างต้นถือว่ามีความสำคัญยิ่ง (ข้อมูลทางสถิติงานทะเบียน. ปีการศึกษา 2541 – 2544)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 และข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้นอกจากจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อบรรลุจุดประสงค์ ตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สังคม และ ตลาดแรงงานต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำแนกตาม เพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน สามารถนำผลการวิจัยมาแก้ไขปัญหานักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำนวน 889 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของยามานะ (อุทุมพร จามรมาน. 2530 : 30) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 268 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 รอบการเรียนรู้ แบ่งเป็น

3.1.2.1 ภาคในเวลาราชการ

3.1.2.2 ภาคนอกเวลาราชการ

3.1.3 สาขาวิชา แบ่งเป็น

3.1.3.1 การบัญชี

3.1.3.2 การเลขานุการ

3.1.3.3 การตลาด

3.1.3.4 ธุรกิจโรงแรม

3.1.3.5 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.1.3.6 ธุรกิจประกันภัย

3.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

3.1.4.1 เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00

3.1.4.2 เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99

3.1.4.3 เกณฑ์เฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99

3.1.5 สถานภาพของบิดามารดา แบ่งเป็น

3.1.5.1 สมรส

3.1.5.2 หย่าร้าง

3.1.5.3 ม่าย

3.1.5.4 บิดาและมารดาถึงแก่กรรม

3.1.6 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน แบ่งเป็น

3.1.6.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

3.1.6.2 10,000 – 20,000 บาท

3.1.6.3 20,001 – 30,000 บาท

3.1.6.4 30,001 บาทขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ปัญหาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1.1 ด้านหลักสูตร

3.2.1.2 ด้านผู้เรียน

3.2.1.3 ด้านผู้สอน

3.2.1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

3.2.1.5 ด้านวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง สภาพการณ์ และอุปสรรค หรือข้อขัดข้องต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้การเรียนดำเนินไปอย่างไม่สะดวก หรือไม่ราบรื่น และมีปัญหาต่อการเรียนของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ความต่อเนื่องของเนื้อหา รายวิชา ความเหมาะสม และทันสมัย การจัดลำดับเนื้อหาวิชา ความยากง่าย ตลอดจนความเพียงพอของเนื้อหาวิชา

1.2 ปัญหาด้านผู้เรียน หมายถึง ปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อการเรียน การตรงต่อเวลาของการเข้าชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เวลาว่างในการศึกษาค้นคว้า สถานภาพและความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียน ได้แก่ พื้นความรู้ของผู้เรียน สุขภาพทางกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

1.3 ปัญหาด้านผู้สอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบหน้าที่ การปฏิบัติตน บุคลิกภาพ การตรงต่อเวลาในการเข้าสอน ความกระตือรือร้น ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในประเภทวิชาบริหารธุรกิจ การใช้คำพูด การควบคุมอารมณ์ และความยุติธรรมของผู้สอน

1.4 ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการภายในวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาคารสถานที่ จำนวนนักศึกษาต่อห้องและต่อพื้นที่ โรงอาหาร ห้องน้ำ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา และออกกำลังกาย การตกแต่งสถานที่ สภาพความปลอดภัย ความสะอาดภายในวิทยาลัย ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน

1.5 ปัญหาด้านวัดผลและประเมินผล หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ได้ขึ้นทะเบียน และกำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ปีการศึกษา 2545

3. รอบการเรียน หมายถึง ช่วงเวลาที่นักศึกษามารับการศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคในเวลาราชการเรียน ระหว่าง 07.10 – 13.00 น. และ ภาคนอกเวลาราชการเรียนระหว่าง 13.00 – 19.10 น.

4. สาขาวิชา หมายถึง โปรแกรมที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ภายในวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการบัญชี สาขาการเลขานุการ สาขาการตลาด สาขารัฐกิจโรงแรม สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขารัฐกิจประกันภัย

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แสดงถึงความสามารถของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 แบ่ง 3 ระดับ ดังนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.00 – 4.00

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.00 – 2.99

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 1.00 – 1.99

6. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน หมายถึง รายได้ประจำเดือนที่ผู้ปกครองของนักศึกษาได้รับ โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

6.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

6.2 10,000 – 20,000 บาท

6.3 20,001 – 30,000 บาท

6.4 30,001 บาทขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
2. รอบการเรียน
3. สาขาวิชา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. สถานภาพของบิดามารดา
6. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยนั้น ในปัจจุบันถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง การเรียนการสอนจะส่งผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใดนั้น การเรียนการสอนต้องดำเนินไปอย่างมีทิศทาง สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรที่ได้กำหนดขึ้นมานั้น เพื่อมุ่งหวังให้ได้ผลงานที่ดีมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ผู้วิจัยขอกล่าวถึง ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเซตุพน
- 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
- 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 2.3.1 ด้านหลักสูตร
 - 2.3.2 ด้านผู้เรียน
 - 2.3.3 ด้านผู้สอน
 - 2.3.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 2.3.5 ด้านวัดผลและประเมินผล
- 2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยพณิชยการเซตุพน

วิทยาลัยพณิชยการเซตุพน มีชื่อเดิมว่า โรงเรียนวัดพระเซตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย สังกัดกองโรงเรียนพาณิชยและอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2500 เพื่อรับนักเรียนที่ไม่มีที่เรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้เจรจาขอเช่าอาคารโรงเรียนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย ซึ่งเป็นอาคารเรียน 2 ชั้น 2 แถว อยู่บริเวณสังฆารามวัดพระเซตุพน วัฒนมังคลาราม ท่าเตียน กรุงเทพมหานคร อัตราค่าเช่าปีละ 180,000 บาท

ปีแรกเปิดเรียนเพียงชั้นเดียว คือ ชั้นปีที่ 1 มีห้องเรียน ทั้งหมด 30 ห้อง ทำการสอน 2 รอบ สำหรับครูและอาจารย์ได้รับอนุมัติพิเศษให้จ้างด้วยเงิน ก.ศ.ส (เงินช่วยเหลือ การศึกษาและสาธารณสุข) มีอาจารย์ที่ทำการสอนประจำและอาจารย์พิเศษ รวมทั้งสิ้น 43 คน

วิชาที่เปิดสอน แบ่งเป็น 3 แผนก คือ

1. แผนกพณิชยการ
2. แผนกเลขานุการ
3. แผนกภาษาต่างประเทศ

การดำเนินงานครั้งแรกมี นายบัณฑิต บุญยากม เป็นอาจารย์ใหญ่และเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2502 ม.ล.ปิ่น มาลากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการสมัยนั้นมาตรวจเยี่ยมโรงเรียนได้กรุณามั่นทักไว้ในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน ดังนี้ "มาที่โรงเรียนนี้พร้อมด้วยท่านอธิบดีกรมอาชีวศึกษามีนักเรียนมากแต่สถานที่คับแคบอย่างไรก็ดีนับว่าโรงเรียนกำลังทำประโยชน์อย่างมาก ต่อไปมีทางขยายไปยังที่อื่น ที่กว้างก็ควรทำ"

ต่อมาจำนวนนักเรียนที่มาสมัครเรียนเพิ่มขึ้น จนโรงเรียนไม่สามารถรับได้ทั้งหมด คงรับได้เพียง ปีละ 450 คน เนื่องจากสถานที่คับแคบไม่สามารถขยายอาคารออกไปได้เพราะตั้งอยู่ในเขตวัด ขาดโรงอาหาร หอประชุม สนามกีฬาโรงเรียนไม่อาจจัดกิจกรรมที่อำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียนได้เต็มที่ ปี พ.ศ. 2508 ท่านอาจารย์ใหญ่ได้ขอให้ที่ดินราชพัสดุบริเวณหลังบ้านมนังคศิลาเนื้อที่ 10 ไร่เศษ สำหรับจัดตั้งโรงเรียน พณิชยการ โดยจะย้ายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย เดิมมาอยู่ ณ ที่ดินแปลงนี้ แต่กรมธนารักษ์ชี้แจงว่าที่ดินย่านนั้นเป็นบริเวณการค้ากระทรวงการคลัง ได้อนุมัติให้ปลูกสร้างอาคารพาณิชย์บนที่ราชพัสดุแปลงนี้แล้ว จึงไม่อาจมอบให้ได้

หลังจากนั้นกรมอาชีวศึกษาได้ขอให้ที่ดินริมถนนประดิพันธ์ข้างโรงเรียนเรวัต เนื้อที่ 11 ไร่ 3 งาน 26 ตาราง ไปยังประธานกรรมการดำเนินการตามคำสั่งให้ทรัพย์สิน ในกองมรดกจอมพลกฤษดี ธนะรัตน์ ตกเป็นของรัฐ แต่กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะใช้สถานที่นี้ก่อสร้างเป็นสถานที่ราชการจึงต้องระงับไป

ปี พ.ศ. 2509 กรมอาชีวศึกษามีโครงการย้ายโรงเรียนไปตั้งยังสถานที่แห่งใหม่ที่โรงเรียนการช่าง อินทราชัย ประตูน้าโดยมี นายปัญญา โชติคุณ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และนายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอก เป็นผู้ร่วมเสนอโครงการปรับปรุง และขยายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนพณิชยการ แห่งใหม่ ณ โรงเรียนการช่างอินทราชัย แต่ปรากฏว่า ที่ดินบริเวณดังกล่าวคับแคบ เนื้อที่ไม่เหมาะสมสำหรับการจัดตั้งโรงเรียนพณิชยการ โครงการนี้จึงระงับไปอีก

ปี พ.ศ. 2510 อาคารเรียนของโรงเรียนทรุดโทรม บางแห่งรื้อเวลาฝนตกเกรงว่าจะเป็นอันตราย ต่อทรัพย์สินและชีวิตนักเรียนจึงได้รายงานขอซ่อมแซมไปยังกรมอาชีวศึกษา กองออกแบบและก่อสร้าง จึงได้ส่งสถานปนิทไปตรวจดูแล้วประมาณค่าซ่อมแซมเป็นเงิน 600,000 บาท แต่เมื่อกรมอาชีวศึกษามีนโยบายที่จะย้ายโรงเรียนไปตั้งที่อื่นจึงได้ระงับการซ่อมแซมไป

สำหรับเรื่องนี้โรงเรียนเคยได้รับความกรุณาจาก พระคุณเจ้าท่านเจ้าคุณ ธรรมเสนานี รองเจ้าอาวาสวัดพระเชตุพนฯ ผู้อุปการะโรงเรียนในขณะนั้นได้กรุณาเอาใจใส่ดูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอแม้จนกระทั่ง ย้ายมาอยู่ ณ สถานที่แห่งใหม่นี้ท่านได้ติดตามให้ความอุปการะอยู่เสมอมาโดยเฉพาะสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 (สมเด็จพระป๋า) ขณะดำรงสมณศักดิ์ที่สมเด็จพระวันรัตน์ ก็ให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษอย่างใกล้ชิดจนทราบกันทั่วไปว่าท่านได้ถือเป็นประเพณีที่จะให้การอบรมนักเรียนในพิธีวันไหว้ครูเป็นประจำทุกปี

ในปี พ.ศ. 2511 กรมอาชีวศึกษาได้เช่าที่ดินของ คุณลออ หลิมแข่งไถ่ ซึ่งมอบให้กับกรมการศาสนาใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาที่ ถนนประชาอุทิศ แขวงราชบุรณะ เขตราชบุรณะ กรุงเทพมหานคร แต่ในขณะนั้นยังมิได้ทำประโยชน์อันใด มีเนื้อที่ 5 ไร่เศษ ทางโรงเรียนโดย นายบัณฑิต บุญยากม อาจารย์ใหญ่ในสมัยนั้น ได้ทำเรื่องราวร้องขอซื้อที่ดินเพิ่มเติมจาก นายแพทย์ทวี ตุมราศวิน จำนวน 3 ไร่ 1 งาน 8

ตารางวา ไปยังกรมอาชีวศึกษา โดยขอใช้เงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียนราคา 450,000 บาท เพื่อให้ที่ดินทั้งสองแปลงเป็นสถานที่สำหรับการพิจารณาย้ายโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัย มายังที่ดินแห่งใหม่ กรมอาชีวศึกษาได้ส่งเรื่องขออนุมัติไปยังสำนักงบประมาณ เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณา

ต่อมาเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2511 นายบัณฑิต บุณyakม ขอลาออกจากราชการซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการได้เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2511 กรมอาชีวศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่คือนายปัญญา โชติคุณ รักษาการแทน จนถึงวันที่ 1 มีนาคม 2511 นายปัญญา โชติคุณ ได้ย้ายไปรับราชการที่วิทยาลัยพณิชยการพระนครกรมอาชีวศึกษา จึงแต่งตั้งให้นายสุพจน์ สุขกมล อาจารย์เอกเป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่แทน และได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ใหญ่ปีเดียวกัน ต่อมาสักงบประมาณอนุมัติให้โรงเรียนซื้อที่ดินดังกล่าว และกรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณสำหรับการก่อสร้างอาคารเรียนประจำปีงบประมาณ 2512 เป็นเงินทั้งสิ้น 4,750,000 บาท โดยมีอาคารเรียน 4 ชั้น 2 หลังพร้อมโรงอาหาร และห้องประชุม ๓ ห้อง ที่สร้างรั้วสร้างบ้านพักครู 4 หลัง บ้านพักภารโรง 5 หลัง มีบริษัทถาวรวิศกร จำกัด เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง

หลังจากนั้นโรงเรียนได้เสนอขอเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนพณิชยการเชตุพน ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ 16 กันยายน 2513 เรื่องให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตรวิทยาลัยเป็นโรงเรียนพณิชยการเชตุพน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2513 เป็นต้นไป และให้คงอักษรย่อ พ.ต. ไว้ตามเดิม เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันต่อเนื่องกัน

วันที่ 6 ถึง 20 ตุลาคม 2513 โรงเรียนได้ย้ายวัสดุครุภัณฑ์และสิ่งของต่าง ๆ จากโรงเรียนเก่า โดยองค์การ ร.ส.พ. มายังโรงเรียนใหม่ และได้ทำบุญเพื่อเปิดอาคารใหม่เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2513

ปีงบประมาณ 2514 กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนหลังที่ 3 พร้อมทั้งต่อเติมโรงอาหาร รวมเป็นเงิน 2,200,000 บาท ถนนคอนกรีตภายในบริเวณโรงเรียนเป็นเงิน 200,000 บาท และบ้านพักอาจารย์ใหญ่ 80,000 บาท

นอกจากนี้โรงเรียนยังได้ขออนุมัติใช้เงินบำรุงการศึกษาปรับปรุงงานต่าง ๆ ในอันที่จะให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปอย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้เป็นโรงเรียนพณิชยการที่สมบูรณ์แบบมีมาตรฐานของการดำเนินงานที่ถูกต้องโดยการขอสร้างโรงสูบน้ำบาดาลและถังเก็บน้ำติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษ สร้างเสาธงและป้ายชื่อโรงเรียน ซื้อเครื่องพิมพ์ดีดและอุปกรณ์การสอน ห้องสมุดซึ่งถือว่าเป็นนโยบายสำคัญที่โรงเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสนับสนุนการจัดการให้ทันสมัย เพื่อจูงใจนักเรียนให้มากที่สุด

ปีการศึกษา 2516 โรงเรียนได้เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ขึ้นอีกระดับหนึ่ง โดยเปิดรับนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการเลขานุการ
3. สาขาวิชาการตลาด

และได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2516 ในปีการศึกษา 2519 วิทยาลัย ได้ขออนุมัติเปิดการศึกษาพิเศษ ระดับประโยคครูมัธยม (ป.ม.) ขึ้นอีก ระดับหนึ่ง

ในปีงบประมาณ 2519 กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งงบประมาณให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียนหลังที่ 4 เป็นเงิน 3,000,000 บาท แต่การก่อสร้างอาคารเรียนนี้ใช้เงินเป็นจำนวน 3,218,000 บาท ซึ่งวิทยาลัยได้นำ เงินบำรุงการศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มเติม 218,000 บาท เพื่อให้อาคารเรียนหลังที่ 4 สำเร็จลุล่วงไปดังที่เห็นอยู่ในขณะนี้

ต่อมาทางราชการได้แต่งตั้ง นายสุพจน์ สุขกมล ผู้อำนวยการวิทยาลัยไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองวิทยาลัยกรมอาชีวศึกษา ตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2519 และแต่งตั้ง คุณหญิงชูศรี เมลาพันธ์ รักษาการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย และได้รับการแต่งตั้งจากกรมอาชีวศึกษาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2520

ปีงบประมาณ 2524 กรมอาชีวศึกษาได้รับงบประมาณให้วิทยาลัยจัดซื้อที่ดินเป็นจำนวนเงิน 1,338,000 บาท แต่ที่ดินที่จะซื้อขายทางด้านหลังวิทยาลัยเนื้อที่ 5 ไร่ 2 งาน 51 ตารางวา และราคาที่เจ้าของ ที่ดินเสนอเป็นราคา 6,400,000 บาทวิทยาลัยจึงได้ดำเนินการขอใช้เงินบำรุงการศึกษาสมทบเป็นจำนวนเงิน 5,062,000 บาท และทางสำนักงานงบประมาณได้อนุมัติให้ดำเนินการโดยชำระเงินและโอนโฉนดที่ดินเป็นของ วิทยาลัยเสร็จสิ้น เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2524

ปีการศึกษา 2524 กรมอาชีวศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 (ปวช.) อนุมัติให้วิทยาลัยฯ เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม โดยจัดให้นักเรียน เลือกกลุ่มการเรียน ตามความถนัดได้แก่ กลุ่มวิชาบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ และกลุ่มวิชาการขาย

30 กันยายน 2527 คุณหญิงชูศรี เมลาพันธ์ เกษียณอายุราชการ กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้ง นายสมรงค์ อาจจางค์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2527 และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม 2528 เป็นต้นไป

ปีการศึกษา 2528 วิทยาลัยเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพิ่มอีก 1 สาขา คือ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา 2529 ทำการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์เป็นทั้งห้องเรียน ห้องประชุม และ สนามกีฬาภายในอาคารเดียวกัน โดยได้รับเงินงบประมาณ 6,154,400 บาท และวิทยาลัยใช้เงินบำรุง การศึกษาร่วมสมทบอีก 10,840,000 บาท รวมเป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคาร 5 ทั้งสิ้น 16,994,400 บาท

ต่อมาปีงบประมาณ 2534 วิทยาลัยได้รับเงินงบประมาณสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการเพิ่มอีก 1 หลัง ความสูง 6 ชั้น จำนวน 8,400,000 บาท และวิทยาลัยใช้เงินบำรุงการศึกษาสมทบอีก 14,600,000 บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินทั้งสิ้น 23,000,000 บาท อาคารนี้สร้างเสร็จและเปิดใช้เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2537

ปีการศึกษา 2535 กรมอาชีวศึกษาได้ร่วมมือกับกลุ่มโรงแรมรอยัลการ์เด้นเปิดหลักสูตรพิเศษต่อยอดจาก ระดับปวช. ระยะเวลาเรียน 1 ปี แผนกวิชาธุรกิจโรงแรม (หลักสูตรพิเศษ) โดยมีสัญญาร่วมกันระหว่าง กรมอาชีวศึกษากับกลุ่มโรงแรมฯ 3 ปีการศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ทั้งหมด 63 คน

ปีงบประมาณ 2537 วิทยาลัยได้รับงบประมาณสร้างบ้านพักภารโรงแบบแฟลต 16 หน่วย 1 หลัง จำนวนเงิน 3,893,000 บาท เพื่อให้ภารโรงของวิทยาลัยได้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเพื่อให้มีพื้นที่เหลือสำหรับก่อสร้างสิ่งอื่นต่อไป แฟลตหลังนี้ได้ก่อสร้างเสร็จปลายเดือนมกราคม 2539 ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยเปิดคณะวิชาเพิ่มอีก 1 คณะวิชาคือ คณะธุรกิจโรงแรม โดยเปิดสอนทั้ง ระดับปวช. และระดับ ปวส.

วันที่ 30 กันยายน 2538 นายสมยงค์ อาจจำนงค์ เกษียณอายุราชการ ต่อมากรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งให้ นางณัฐศุภางค์ นพคุณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบางนา มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2538 เป็นต้นมา

ปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก ขึ้น โดยร่วมกับสถานประกอบการ คือ บริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น และในปีการศึกษา 2542 ได้เพิ่มสถานประกอบการ คือ องค์การค้าคุรุสภา

ปีงบประมาณ 2539 วิทยาลัยฯ ได้รับงบประมาณต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ 2541 จำนวน 16,800,000 บาท เพื่อสร้างโรงอาหาร – หอประชุม จำนวน 1 หลัง ขนาดพื้นที่ 2,800 ตารางเมตร ขณะนี้กำลังดำเนินการเริ่มก่อสร้างสัญญาเสร็จมกราคม 2541

ปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพิ่มขึ้นอีก 1 สาขาวิชา คือสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย พร้อมกันนี้กรมอาชีวศึกษาอนุมัติให้ วิทยาลัยฯ เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคสมทบ อีก 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการตลาด
3. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้สมัครเข้าศึกษาต่อระดับ ปวส. ภาคสมทบ จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. มีงานทำแล้ว และประสงค์จะเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น โดยจะทำการสอนวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ระยะเวลา 17.30 – 21.00 น. และวันเสาร์ระหว่างเวลา 13.00 – 21.00 น.

วันที่ 30 กันยายน 2542 นางณัฐศุภางค์ นพคุณ เกษียณอายุราชการ กรมอาชีวศึกษาได้แต่งตั้งนางสุมาลี จุลเจิม ผู้อำนวยการวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2542

ปัจจุบันวิทยาลัยฯ มีข้าราชการครู 109 คน ผู้อำนวยการภาษาจีน 2 คน ข้าราชการพลเรือน 3 คน ครูพิเศษ 25 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 32 คน นักการคณงาน 27 คน นักเรียน นักศึกษา 4,600 คนทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ

ดังนั้นจึงมั่นใจได้ว่าวิทยาลัย ได้ดำเนินงานด้านการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ผลการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เกิดสัมฤทธิ์ผลเป็นไปตามความต้องการของ กระทรวงศึกษาธิการทุกประการ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชยกรรมเซตุน
ตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน

นายบัณฑิต บุญยากม
1 มิถุนายน 2500 – 1 เมษายน 2511

นายสุพจน์ สุขกมล
1 เมษายน 2511 - 15 กุมภาพันธ์ 2520

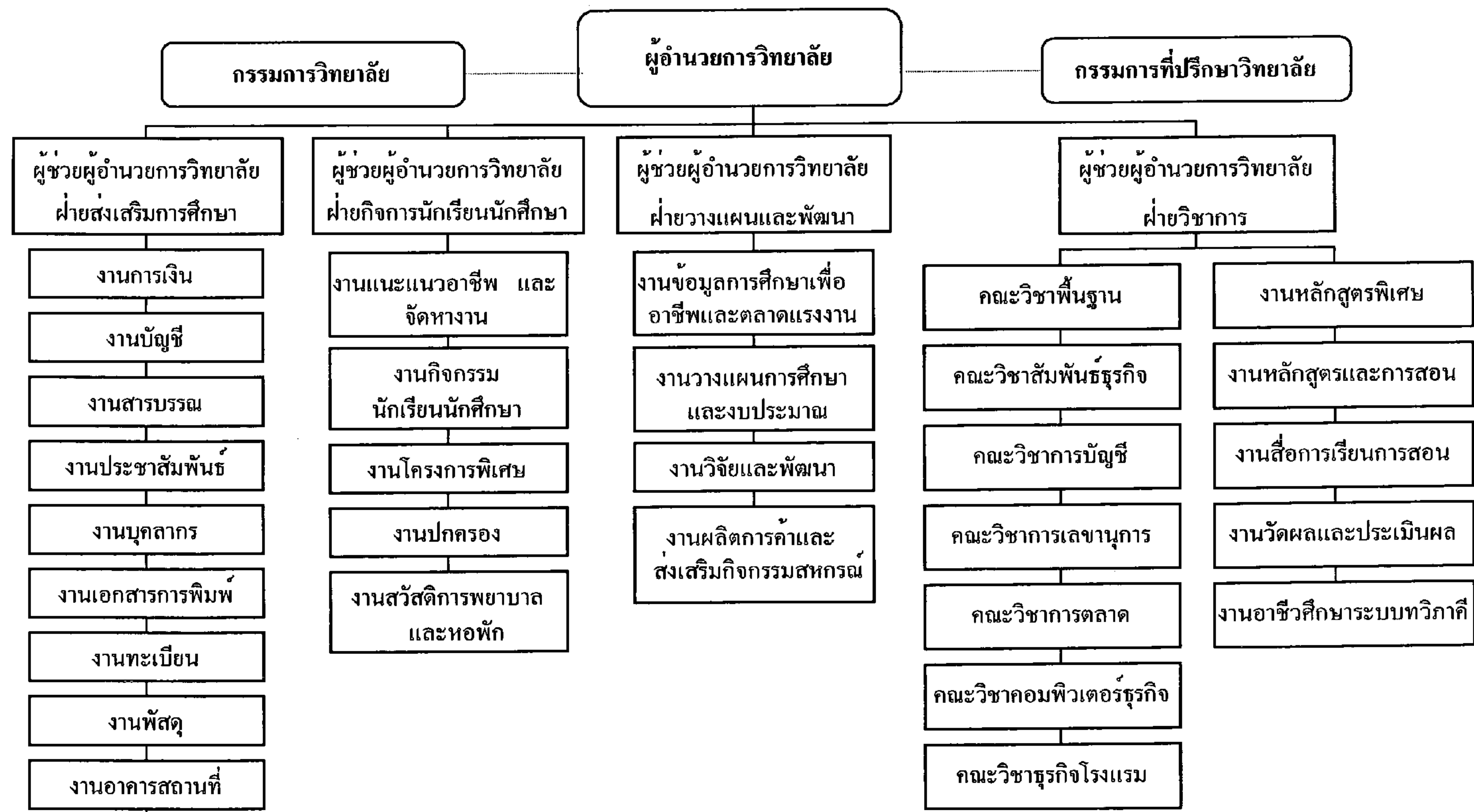
คุณหญิงชูศรี เมลลันนท์
16 กุมภาพันธ์ 2520 - 30 กันยายน 2527

นายสมยงค์ อัจฉานนท์
1 ตุลาคม 2527 - 30 กันยายน 2538

นางณัฐศุภางค์ นพคุณ
30 พฤศจิกายน 2538 - 30 กันยายน 2542

นางสุมาลี จุลเจิม
18 พฤศจิกายน 2542 - ปัจจุบัน

แผนภูมิบริหารวิทยาลัยพณิชยการเซตุน
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

หลักการ

- 1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
- 2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ
- 3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
- 4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น

จุดหมาย

- 1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
- 2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- 3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
- 4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
- 5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจ สมบูรณ์แข็งแรง
- 6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี งามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
- 7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

1. การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด

2.2 ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

2.3 เวลาเรียนตามปกติ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ในประเภทวิชาและสาขาที่กำหนด ประมาณ 2 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาอื่น ๆ จะใช้เวลาเรียนประมาณ 3 ปี ยกเว้นผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาก่อนแล้ว หรือผู้ที่ขอโอนผลการเรียน

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 – 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32- 48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผล ไม่น้อยกว่า 36 – 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3.3 การฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

4.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

4.2 หมวดวิชาชีพ แบ่งเป็น

4.2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 วิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 วิชาชีพเลือก

4.2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

5. ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ หรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

5.2 สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสมตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงานในภาคเรียนปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

5.3 ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการหรือโครงการวิชาชีพทำในภาคเรียนที่ 4

5.4 การตัดสินผลการเรียน และการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. เกณฑ์การเข้าเรียน

พื้นฐานความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าหรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแต่ละสาขาวิชา

7. การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ปีพ.ศ. 2540

8. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

8.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

8.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

8.3 ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 1.00

8.4 สำหรับนักศึกษาในระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

9. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

9.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชาประเภทวิชา หรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

9.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้วให้นำเสนอ กระทรวงศึกษาธิการทราบ

10. การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

ให้กรมต้นสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2.3.1 ด้านหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

กิติมา ปรีดีดิลก (บุญมี ประสมทรัพย์. 2539 : 7; อ้างอิงจาก กิติมา ปรีดีดิลก. 2532 : 60) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษา โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล

ภิญญู สาร (2526 : 14) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายครอบคลุมถึงหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถโดยเสริมให้เฝ้ากับบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน

ธำรง บัวศรี (2532 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้
5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน
6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2536 : 84) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่สถาบันจัดให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำแนกได้เป็น 3 ทาง คือ

1. หลักสูตร คือ หลักสูตรในความหมายนี้มีความคิดที่หยุดนิ่ง คงที่ เพราะเป็นหลักการยากต่อการแก้ไข หรือปรับปรุง เปลี่ยนแปลง อันเป็นลักษณะของหลักสูตรไทย ซึ่งไม่ค่อยจะมีการเปลี่ยนแปลง
2. หลักสูตร เป็นเนื้อหาวิชาที่ต้องสอนหลักสูตรในแง่นี้ หมายถึง ศาสตร์วิชาหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องมีการเรียนการสอน
3. หลักสูตร เป็นระบบ หลักสูตรในความหมายนี้จะระบบระเบียบ เป็นกระบวนการโดยการส่งวัตถุดิบเข้าไปสู่กระบวนการแล้ว จึงจะได้ผลผลิตที่สมบูรณ์

สรุปได้ว่าหลักสูตร หมายถึง แผนการศึกษาที่กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาสาระกิจกรรม การเรียนการสอน ประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน และการประเมินผล เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพและ บรรลุความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้ใช้นโยบายเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จริงของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคน เป็นตัวตั้ง ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรมและการทำงาน อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ครบทุกด้าน ทั้งทางกาย ทางจิตหรืออารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา ซึ่งรวมถึงพัฒนาการทางจิต วิญญาณด้วย ในการเรียนการสอนแบบเอาชีวิตเป็นตัวตั้งนี้ ควรจะเปลี่ยนบทบาทจากการท่องบ่นเนื้อหาวิชา มาถ่ายทอดให้นักเรียนฟัง เป็นผู้ให้ความรักความสนใจในชีวิตของนักเรียนแต่ละคน จัดประสบการณ์การเรียนรู้ อันหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน ร่วมเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนใน สถานการณ์จริง รู้ศักยภาพที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนและส่งเสริมให้นักเรียนได้นำศักยภาพนั้นมาใช้ ชื่อนักเรียนอาจ ไม่รู้ตัวเองแต่ครู รู้ นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมศักยภาพตามความถนัดของตนจะมีความสุขอย่างยิ่ง และรักครู อย่างยิ่ง นักเรียนแต่ละชั้นจะมีครูอันหลากหลาย เช่น พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ศิลปิน ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ พระ ครู ในสถานการณ์จริงจะไม่โดดเดี่ยว แต่มีเพื่อนครูหลากหลายจำนวน มาก ครูจะมีความสุขในการเรียนการสอนแบบนี้ และเก่งวันเก่งคืน รวมทั้งเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดใหม่ ประสบอิสรภาพและมิตรภาพอันไพศาล เพราะการเรียนการสอนแบบนี้เป็นกระบวนการอันละเอียดของ ความ เป็นมนุษย์ ซึ่งรวมเอาประชาธิปไตยและธรรมะเข้ามาในกระบวนการนี้ด้วย เพื่อนำไปสู่ความสุขและความ สร้างสรรค์อย่างยิ่ง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาจุดมุ่งหมาย และโครงสร้างหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น จุดประสงค์ สาขาวิชาการบัญชี

- 1. เพื่อให้ทราบหลักการและเทคนิค ของการบันทึกที่มีระบบซับซ้อนยิ่งขึ้น
- 2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านบัญชีในเชิงวิเคราะห์ วางแผนและจัดระบบ บัญชีให้เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจนั้น
- 3. เพื่อให้มีพื้นฐานของประสบการณ์ในงานอาชีพด้านการบัญชีอย่างมีคุณธรรม รอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล และรับผิดชอบต่อหน้าที่
- 4. มีคุณธรรม ระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณของนักบัญชีและหน้าที่รับผิดชอบ ต่อสังคม

จุดประสงค์ สาขาวิชาการเลขานุการ

- 1.เพื่อทราบหลักการทำงาน บทบาท หน้าที่ และจรรยาอาชีพของเลขานุการซึ่งมี ความสำคัญและจำเป็นในงานอาชีพเลขานุการ

- 2. เพื่อให้มีมนุษยสัมพันธ์และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ให้มีศิลปะในการสื่อความหมาย ประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3. เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในงานอาชีพเลขานุการอย่างลึกซึ้งสามารถ ประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง ตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- 4. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้อง มีทักษะในการพิมพ์ การจัดเตรียมการประชุม การบริหารเวลา การจัดเก็บเอกสาร การใช้เครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติ ตลอดจน การบำรุงรักษา การใช้เทคโนโลยีและข่าวสารในงานอาชีพ

จุดประสงค์ สาขาวิชาการตลาด

- 1. เพื่อให้ทราบถึงหลักการและเทคนิคในการบริหารการตลาด การขาย การส่งเสริมการขาย และยุทธวิธีการตลาด ซึ่งเป็นงานอาชีพเฉพาะสาขาโดยตรง
- 2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานการตลาด พนักงานขาย พนักงานจัดซื้อ พนักงานวิจัยและสถิติ ผู้ประกอบการธุรกิจได้อย่างมีคุณภาพ
- 3. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมงาน วางแผนงานอย่างรอบคอบ ประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อหน้าที่ พร้อมรับวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ แก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล อันจะช่วยให้การปฏิบัติงานอาชีพประสบผลสำเร็จด้วยดี
- 4. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดสร้างสรรค์ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำนึกในจรรยาบรรณ และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม

จุดประสงค์ สาขาวิชาธุรกิจโรงแรม

- 1. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านธุรกิจโรงแรม อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่บุคลากรด้านโรงแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3. เพื่อให้เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ บุคลิกภาพดี มนุษย์สัมพันธ์ดี และมีจิตสำนึกในจรรยาบรรณทางวิชาชีพสามารถออกไปประกอบอาชีพด้านบริการได้อย่างดี

จุดประสงค์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

- 1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคของการปฏิบัติงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และการใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์งานธุรกิจด้านต่าง ๆ ที่แพร่หลายอยู่ในปัจจุบัน
- 2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในด้านปฏิบัติการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3. เพื่อให้เป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพของตนในด้านคอมพิวเตอร์ ซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบ
- 4. เพื่อให้มีความรู้และทักษะไปใช้ประโยชน์การประกอบอาชีพด้านธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5. เพื่อพัฒนาเจตคติและค่านิยมที่เหมาะสม ถูกต้อง ให้บังเกิดคุณค่าเพื่อความเจริญก้าวหน้าของมวลมนุษย

จุดประสงค์ สาขาวิชาธุรกิจประกันภัย

- 1. เพื่อให้ทราบแนวคิด หลักการ และวิธีการของการประกันภัย
- 2. เพื่อให้ทราบความสำคัญการประกันภัยต่อบุคคล ธุรกิจ และสังคม
- 3. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานวิชาชีพประกันภัยด้วยหลักวิชาการที่มีการเตรียมงานวางแผนงาน ตรงต่อเวลา รับผิดชอบต่อหน้าที่ แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล จะช่วยให้การปฏิบัติงานอาชีพประสบผลสำเร็จ
- 4. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ มีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วยวิชาชีพเฉพาะวิชาเอกต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาอาจเลือกศึกษาแผนการเรียนในแนวกว้างหรือแนวเฉพาะงานได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่จัดในแต่ละสถานศึกษา นอกจากนี้ สถานศึกษายังสามารถจัดแผนการเรียนให้สนองความต้องการของท้องถิ่น หรือสอดคล้องกับสภาพและลักษณะความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันได้ แต่ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ระบุไว้ในแต่ละวิชาชีพ/ วิชาเอก

โครงสร้าง
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น 6 สาขาวิชา ดังนี้

- 1. สาขาการบัญชี
- 2. สาขาการเลขานุการ
- 3. สาขาการตลาด
- 4. สาขาธุรกิจโรงแรม
- 5. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- 6. สาขาธุรกิจประกันภัย

ซึ่งมีโครงสร้างแต่ละสาขาวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	18	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ		
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	12	
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	15	
2.3 วิชาชีพเลือก	30	
2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ	<u>4</u>	61
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	<u>10</u>	
รวมทั้งสิ้น	<u>89</u>	หน่วยกิต

ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนในสถานศึกษามีลักษณะประจำตัวและธรรมชาติที่แตกต่างกันไป ตามเพศ วัย ความสามารถ ความคาดหวัง ความสนใจ สภาพร่างกาย และภูมิหลัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนจะมีประสิทธิภาพ ถ้าสถานศึกษา ครูผู้สอน ได้รู้จักและเข้าใจในตัวผู้เรียน จะส่งผลถึงความสำเร็จของสถาบัน คุณภาพของนักศึกษาหรือผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมมาดี มีทักษะความเชี่ยวชาญในงานอาชีพนั้น ๆ นักศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 62) ให้ทัศนะว่า ปัจจุบันและอนาคตมุมมองเกี่ยวกับผู้เรียนได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยมองว่า ผู้เรียนคือคนที่อยู่ในวัยเรียน อยู่ในสถานศึกษามีวิธีการเรียนเป็นรายชั้น ต้องมีครูคอยสอนให้ท่องจำ ฯลฯ เราจะต้องมองผู้เรียนในมุมใหม่ที่แตกต่างไปจากอดีตดังต่อไปนี้

ผู้เรียน คือ คนที่มีสมอง มีสติปัญญา มีความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น มีความต้องการที่จะเรียนเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐและมีศักดิ์ศรี

ผู้เรียน คือ อนาคตของชาติ ความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลกของประเทศไทยขึ้นอยู่กับผู้เรียนในวันนี้

ผู้เรียน คือ ตัวของเราเองและคนทุกคนในสังคม ทุกวัย ทุกกลุ่มเป้าหมาย ตามแนวความคิดเรื่องการศึกษาตลอดชีวิต

ผู้เรียน คือ “ลูกค้า” ของครูและสถานศึกษา ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นที่พึงพอใจ สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของเขา

ผู้เรียน คือ บุคคลอันเป็นที่รักของเรา เป็นลูกรัก หลานรัก ศิษย์รัก

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้น จะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ที่ปฏิบัติตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีมรรยาธ

2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสถียร

3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลจากความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่นอย่างเหมาะสม ได้แก่ การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ มีความมานะอดทน ไม่หวั่นไหว ไม่ละเมิดประโยชน์ซึ่งเป็นของสาธารณะส่วนรวม หน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร การใช้สิทธิเลือกตั้ง

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่การทำงานของตนทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน สถานศึกษา ครอบครัว และสังคมทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2526 : 92)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนเนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควรซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวคือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนผู้มีสติปัญญาสูงย่อมจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าผู้มีสติปัญญาดำกว่า
2. องค์ประกอบทางสรีระร่างกายภายนอกซึ่งได้แก่ ผู้เรียนบางคนอาจมีสายตาผิดปกติ ความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ก็อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียนได้
3. บุคลิกภาพส่วนตัว ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทักษะติดต่ออาจารย์ผู้สอน ทักษะติดต่อวิชาเรียน ทักษะติดต่อสถาบันและวิชาชีพที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนรักเนื่องจากความจำเป็นในด้านแตกต่างกันไป
4. สภาพทางบ้าน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาการเรียน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือการศึกษาตนเอง

ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองหน้าที่ในการเล่าเรียน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน กายและจิตใจ สุขภาพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อย่างเหมาะสม

ด้านผู้สอน

ครูเป็นบุคลากรที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ดังที่ ศิริพงษ์ พยอมแย้ม (2533 : 10) ได้ให้ความเห็นว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์ความสามารถของบุคคลต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ความสามารถ เช่น ครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ชนิดดีเลิศจะมีจำนวนที่น้อยมาก ครูที่มีความสามารถระดับดีจะมีจำนวนน้อย ครูที่มีความสามารถระดับปานกลางจะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด ครูที่มีความสามารถน้อยจะมีจำนวนค่อนข้างน้อย และครูที่มีความสามารถน้อยที่สุดจะมีจำนวนน้อยที่สุด ครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดอย่างดีเลิศนั้น อาจไม่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีการศึกษาเข้าช่วย แต่ครูที่มีความสามารถค่อนข้างดีจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยบ้างจึงจะสอนได้ดีเท่ากับครูประเภทแรก ครูที่อยู่ในระดับปานกลางจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยยิ่งขึ้น และครูที่มีความสามารถค่อนข้างน้อยก็ยิ่งมีความต้องการใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากกว่าครูในระดับปานกลาง ครูประเภทสุดท้ายที่มีความสามารถน้อยที่สุดก็ยิ่งมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยมากที่สุด จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้เท่ากับครูประเภทแรก

อัปสร มีสิงห์ (2534 : 12-13) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงโดยให้ครูปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองในเรื่องต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคล ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. ครูไม่ใช่ผู้ให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาด้วยการบอกให้เด็กจดข้อมูลหรือข้อเท็จจริง แต่ควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนให้เกิดความเข้าใจ และค้นพบคำตอบเองจากการลงมือสัมผัสหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูจัดให้ การเรียนรู้จึงจะเกิดความเข้าใจ

3. ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ที่คอยให้คำตอบแก่เด็กทุกเรื่อง ดังนั้น ครูจึงควรมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อสามารถชี้แนะแหล่งความรู้ที่เหมาะสมแก่เด็กนักเรียน

4. ใช้วิธีการสอนหลากหลาย อย่าจำเจอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง ไม่มีวิธีสอนใดดีที่สุดที่ใช้ได้กับทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์

5. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการสอน

6. การเรียนรู้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการแสวงหาความรู้และกระบวนการอื่น ๆ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในทันที หากเป็นการสะสมไปทีละน้อยจนเกิดความชำนาญ

7. ติดตาม ตรวจสอบ บันทึกข้อความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักศึกษาทุกระดับยกย่องให้รางวัล เมื่อเขาทำได้ดี

ความหมายของการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

วิชัย แหวนเพชร (2530 : 151) ให้ความหมายว่า การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เจริญงอกงาม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 72) ให้ความหมายว่า การสอนมีใช้อยู่ 2 คำ คือ

1. การสอน (Teaching) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน

2. การเรียนการสอน (Instruction) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน เป็นต้น

ละเมียด ลิ้มอักษร (2525 : 4-7) สรุปความหมายของการสอนจากแนวความคิดของนักการศึกษา คนสำคัญไว้ดังนี้

การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน

การสอน คือ การฝึกให้ผู้เรียนขบคิดปัญหาต่าง ๆ

การสอน คือ การแนะแนวทางให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

การสอน คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สรุปได้ว่า การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ จากผู้สอนโดยใช้เทคนิคการสอน กิจกรรมการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังที่ ยุพิน พิพิธกุล (2523 : 13 – 16) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการเรียนการสอน ก็คือ ครูผู้ที่เป็นครูจะต้อง เรียนรู้ในหลายด้าน ทั้งด้านวิชาความรู้ทั่วไป เช่น วิธีการสอน กิจกรรมการสอน การวัดผลและประเมินผล จิตวิทยาการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังจะต้องมีความรู้ในการตั้งจุดประสงค์การสอน รู้เนื้อหาวิชาที่จะสอน เป็นอย่างดี รู้วิธีการสอนและเทคนิคการสอน (สอน)

ลักษณะของการสอนที่ดี

1. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน
2. สอนตามลำดับก่อน หลังของบทเรียนตามเหตุการณ์และความจำเป็น
3. ยึดเด็กเป็นหลัก
4. ให้เด็กเกิดความรู้สึกรับรู้มั่นคง ปลอดภัย เป็นสุขสบายใจ
5. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
6. ยั่วยุให้เด็กเกิดความสนใจและมีความตั้งใจ

7. ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดี
8. เน้นถึงประโยชน์ของบทเรียนที่มีต่อเด็กในชีวิตประจำวัน โดยถือหลักปฏิบัติให้มาก
9. ให้โอกาสเด็กให้ฝึกและปฏิบัติให้เกิดทักษะ
10. ยั่วยุให้เด็กใช้ความสังเกตและพิจารณาเหตุผล
11. สอนให้มีความเกี่ยวเนื่อง สัมพันธ์ในหมวดวิชาเดียวกัน
12. ให้มีส่วนร่วมในการเรียน
13. ให้เด็กเกิดความสนใจและมีกำลังใจ
14. เป็นไปอย่างแจ่มแจ้ง ชัดเจน
15. ใช้วิธีสอนหลาย ๆ อย่าง เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่าย
16. มีกิจกรรมให้นักเรียนทำอยู่เสมอ
17. มีวิธีการที่แน่นอน เตรียมการสอนที่ดี
18. ส่งเสริมความคิดของเด็ก
19. ใช้หลักจิตวิทยาและหลักการเรียนรู้
20. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

การที่ครูจะสอนให้ได้ผลดีนั้น นที เงินประยูร (2526 : 14) ให้หลักการว่า ครูที่ดีต้องประกอบด้วย ลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ดีในเนื้อหาวิชาที่สอน
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. มีความเข้าใจธรรมชาติตามวัยของเด็ก
4. รู้จักกำหนดขอบเขต วางแผนและเตรียมการสอน
5. รู้จักวางตน ปรับปรุงบุคลิกภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดทั้งยอมรับนโยบายของผู้บริหาร
6. รู้องค์ประกอบการสอน 4 ประการ คือ สอนทำไม สอนอะไร สอนอย่างไร สอนแล้วได้ผลเท่าใด

กรมอาชีวศึกษา (2521 : 7) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเฉพาะ ดังนั้น ครูผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีทักษะในการทำงาน
2. มีประสบการณ์ในงานอาชีพมากพอสมควร
3. ตัดสินใจดี เป็นตัวอย่างที่ดี
4. ชำนาญในการสอน
5. ชี้ออกทางในการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

นอกจากนี้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดบทบาท และหน้าที่ของอาจารย์วิทยาลัยพณิชยการดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2529 : 29)

1. ทำแผนการสอนหรือโครงการสอนและบันทึกการสอน
2. ทำการสอนและอบรมความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักสูตร และ ความต้องการของตลาดแรงงาน
3. ให้บริการทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้สนองนโยบายกรมอาชีวศึกษา

ครบวงจร ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา

4. รับผิดชอบปกครองดูแลความประพฤติ การรักษาวินัย สุขภาพ และดูแลการศึกษา
ของนักเรียน นักศึกษา

5. ศึกษาค้นคว้ารวบรวมวิทยาการและประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

6. จัดทำสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ ใช้ในการสอน เก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน
อุปกรณ์อื่น ๆ อย่างถูกต้อง

7. รักษาวินัยและควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน นักศึกษา

8. นิเทศหรือ ช่วยนิเทศ ในวิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการกลุ่มสถานศึกษา

9. ให้คำแนะนำและแนะแนวต่าง ๆ แก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้ปกครอง

10. ให้บริการแก่ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาและชุมชนในด้านวิชาการ และด้านอื่น ๆ

11. วิจัยและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เน้นการประกอบอาชีพอิสระเชิงธุรกิจ

สุภาลักษณ์ บัณชรเทวกุล (2529 : 72-74) ได้แบ่งคุณสมบัติของผู้สอนทางด้านธุรกิจที่ควรจะต้องเพิ่มเติม
จากคุณสมบัติของการเป็นครูทั่วไป 3 ลักษณะ

1. คุณลักษณะส่วนตัว บุคลิกลักษณะทั่วไปต้องเป็นคนที่กระฉับกระเฉง ทันสมัย ทั้งใน
ด้านความคิดและการแต่งตัว เพราะโลกธุรกิจต้องมีการแข่งขันรวดเร็ว ถ้าครูมีบุคลิกภาพที่กระฉับกระเฉง
คล่องตัวก็เป็นวิธีการทางอ้อมที่จะให้นักศึกษาได้ซึมซาบและเลียนแบบความกระฉับกระเฉงจากครู

2. คุณสมบัติทางวิชาการ วิชาทางธุรกิจมีทั้งวิชาที่เป็นทฤษฎีและวิชาฝึกปฏิบัติความชำนาญ
ของครูในการอธิบายสาธิตการใช้ภาษาไทยภาษาอังกฤษ และศัพท์เทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ
ที่จะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในศรัทธา

3. คุณสมบัติด้านอาชีพ ควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กว้างขวางในวงการธุรกิจเพื่อเป็น
ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากรบรรยาย หรือ การจัดส่ง
นักศึกษาไปฝึกงานหรือดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ และที่สำคัญต้องมีศรัทธาในวิชาชีพครูอย่างแรงกล้า

14 วิธีกระตุ้นลูกศิษย์ให้ฉลาดอย่างยั่งยืน

1. ใช้คำถาม

เป็นวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและพยายามเรียบเรียงคำตอบให้สอดคล้อง ถูกต้องกับคำถาม
ตลอดจนเป็นวิธีที่วัดความรู้ ความเข้าใจด้วย

2. เล่าเรื่อง

เป็นวิธีขยายความรู้และความเข้าใจของเรื่องที่สอนให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นตัวอย่างประกอบ และ
ผู้เรียนจดจำได้นาน

3. ร่วมคิด

เป็นวิธีกระตุ้นผู้เรียนแบบรวมทั้งชั้น โดยครูจะต้องเตรียมอุปกรณ์การสอนที่น่าสนใจ หรือพูดเร้า
ความสนใจ และผู้เรียนเกิดความรู้สึกร่วมกัน ทำหาย ต้องการค้นหาคำตอบให้ได้

4. วิเคราะห์ข่าว

เป็นการนำเอาข่าวรายวันจากหนังสือพิมพ์ หรือเรื่องราวที่กำลังเป็นที่สนใจมาร่วมกันวิเคราะห์ โดย
ครูเป็นพี่เลี้ยงและอาจชี้แนะเท่าที่จำเป็น เพื่อฝึกผู้เรียนให้รู้จักคิด วิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล หลากหลาย และมี
เหตุการณ์จริงเป็นโจทย์

5. กำหนดเรื่อง

เป็นวิธีการแบ่งหัวข้อหรือ เรื่องราวให้ผู้เรียนนำไปค้นคว้าทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม เพื่อให้ได้คำตอบและนำมาพูดหรือสรุปให้ครูและเพื่อนได้ทราบ เป็นวิธีการฝึกฝนการรู้จักค้นหา รวบรวมข้อมูลและจัดลำดับเพื่อการนำเสนอ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ความรู้มากกว่าเนื้อหาหรือเรื่องที่กำหนดให้

6. เล่าเรื่องตามจินตนาการ

เป็นวิธีถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ความฝัน ความมุ่งหวังของผู้เรียนออกมาเป็นตัวอักษร หากได้รับการชี้แนะจากครูหรือได้รับการยอมรับหรือชมเชยอย่างเหมาะสม จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดง และมีความเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้มีความคิดริเริ่มใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

7. ใช้ปริศนาคำทาย

เป็นวิธีใช้คำถามเชิงไหวพริบ คำถามต้องจูงใจให้อยากหาคำตอบ และเมื่อได้คำตอบแล้ว เป็นคำตอบที่เป็นประโยชน์มีสาระ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน เป็นการได้ความรู้โดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะรักครู และรักวิชาที่เรียน มักใช้ตอนนำเข้าสู่บทเรียน หรือเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอน

8. เป็นนักสังเกตและเปรียบเทียบ

เป็นวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักมองสิ่งต่าง ๆ รอบตัว อย่างลึกซึ้ง มองเห็นที่มาที่ไปของสิ่งที่พบเห็น อย่างเป็นจริง สามารถวิเคราะห์รายละเอียดของงานที่ทำและเหตุการณ์ที่ต้องเกี่ยวข้องได้ เป็นการชี้แนวทางแห่งการเป็นผู้นำที่ดีในอนาคต และได้รับความนับถือจากลูกน้องอย่างแท้จริง ไม่ถูกหลอก ไม่หลงเชื่ออะไรง่าย ๆ แต่ไม่ใช่ระแวง

9. คาคคะเนอนาคต

วิธีนี้ปัจจุบันก็คือ “วิสัยทัศน์” ชาติบ้านเมืองและสังคมที่จะเจริญรุ่งเรืองตามอย่างสากลนิยม และเป็นหนึ่งไม่เป็นสองรองใคร คนในชาตินั้น ต้องมีวิสัยทัศน์ สามารถคาดหรือเดาเรื่องราวและเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างแม่นยำ หรือมีความถูกต้องใกล้เคียงที่สุด การฝึกผู้เรียนหรือลูกศิษย์ของเราให้มีคุณสมบัติในข้อนี้ ครูต้องมีความรู้ในทุกด้านรอบตัว แล้วสอดแทรกให้กลมกลืนไปในเรื่องที่สอน ใช้ทุกอย่างให้เป็นประโยชน์ สามารถนำอดีต ปัจจุบัน อนาคต มาสอนสั่งลูกศิษย์ให้เห็นจริง

10. คิดชิ้นงานอิสระ

เป็นวิธีกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักผสมผสานระหว่างความรู้ที่ได้เรียนมากับความคิดของตนเอง ให้เป็นรูปธรรม คือ ชิ้นงาน ซึ่งของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน เพราะต่างคนต่างคิดต่างทำผลงานของตน วิธีนี้ครูมีหน้าที่ให้กำลังใจและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนางานยิ่ง ๆ ขึ้น เป็นวิธีกระตุ้นแบบยั่งยืนเพื่อการสร้างคน สร้างชาติ

11. ทีมงาน

เป็นวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับในความรู้ ความสามารถของสมาชิกในทีมงาน ครอบคลุมหมายงานให้ทำในระบบกลุ่ม หรือทีมผลงานที่ได้เป็นในนามของทีม เทคนิคของวิธีนี้ คือ ร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันปฏิบัติ และครูต้องมีการประเมินผลที่รัดกุมเพื่อวัดความสำเร็จ

12. บันทึกความทรงจำ

เป็นวิธีที่ครูให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดบันทึกกิจวัตรประจำวันของตนเป็นรายวัน และพัฒนาเป็นการบันทึกความทรงจำในเรื่องราว ความรู้ เพื่อฝึกการบันทึกและเก็บข้อมูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อต้องการนำมาใช้อ้างอิงต่อไป

13. ปฏิบัติงานจำลอง

เป็นวิธีที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือฝึกในสถานการณ์จำลองมักเป็นการสมมุติเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับความจริงในขณะเรียน และสามารถนำประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานต่อไป

14. ฝึกจับประเด็น

เป็นวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการจับประเด็นสำคัญของเรื่องราว หรือสิ่งที่ได้อ่าน ได้เห็น ได้ฟัง แล้วมีความคิดรวบยอดหรือจับประเด็นสำคัญได้ และมีความสามารถในการคิด เขียน และพูดได้ดีตามมาอีกด้วย

สืบสี่วิธีการมานี้ ครูอาจเลือกใช้บ้างวิธีได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ลักษณะวิชา และระดับผู้เรียน ซึ่งผลของแต่ละวิธีเป็นการพัฒนาทักษะของท่านให้มีความฉลาดรอบรู้ และมีความสามารถที่ยั่งยืนเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่า

คุณสมบัติของครูที่ดี

- 1. มีจิตใจเมตตา แสดงความเอื้ออาทร สนใจทักทายนักเรียน นักศึกษา เป็นประจำสม่ำเสมอ
 - 2. ช่างสังเกต เอาใจใส่นักเรียน นักศึกษาติดตามความเป็นไปของนักเรียนอยู่เป็นนิจ
 - 3. มีท่าทีเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส อารมณ์ดี มีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน
 - 4. รับฟังนักเรียน เข้าใจความคิด ความต้องการของนักเรียน และยอมรับในปัญหาหาของนักเรียน นักศึกษา
 - 5. มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งรอบตัว มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน
 - 6. มีปฏิภาณ ไหวพริบ ทันต่อเหตุการณ์ และมีทักษะในการแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง
 - 7. เป็นคนอดทน ใจเย็น ใจกว้าง และยอมรับข้อผิดพลาดทั้งของตนเองและผู้อื่นได้
- แสดงความยินดี และเต็มใจช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา โดยไม่คิดหวังสิ่งตอบแทน หรือรางวัลชื่อเสียงใด ๆ

สรุปได้ว่าผู้สอนวิชาชีพนั้นต้องมีความรู้ความสามารถ ในด้านหลักสูตร วิธีการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในวิชาชีพครูตลอดจนมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่วว่องไว มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาประเภทบริหารธุรกิจนั้น ควรมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังที่ บรรจง อภิตติกุล (2533 : 7) ได้กล่าวไว้คือ มีความรู้ทางวิชาการ เป็นอย่างดี มีวิธีการสอนที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึงมีหลักการและวิธีการสอนนั่นเองอันเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง มีวิญญานของความเป็นครู และมีสังคหวัตถุ 4 อันได้แก่ ทาน ปิยะวาจา อตถจริยา สมานัตตา และพรหมวิหาร 4 ได้แก่ ความเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

อรรถนพ คุณพันธ์ (2521 : 4) ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไว้ดังนี้ คือ การรับรู้และความประทับใจของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การบริหาร บรรยากาศในการเรียนการสอน บริเวณอาคารสถานที่ และพฤติกรรมความสัมพันธ์กับเพื่อน

ประสาน อุพารธรรม (2535 : 6) ได้ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ โดยแบ่งสภาพแวดล้อมออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริหาร ด้านการเรียนการสอน ด้านการให้บริการนักศึกษา ด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อน และด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สมบัติ วัจนะสาริกากุล (2524 : 7) ได้ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร โดยแบ่งสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาออกเป็นด้านการเรียน

การสอน การบริหารงาน การให้บริการนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษา สังคมกลุ่มเพื่อน อาคารสถานที่ และการจัดการศึกษาเพื่อสนองความมุ่งหวังของนักศึกษา

สมาคมการบริหารโรงเรียนสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administrator. 1959 : 4) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่า ส่งเสริม ศักยภาพ บุคลิกภาพ และสุนทรียภาพของผู้เรียนว่า

1. ควรปราศจากเสียงรบกวน เช่น เสียงรบกวน รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน รถดับเพลิง โรงงาน
2. ปราศจากกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจ
3. คำนึงถึงความปลอดภัย และความสบายของผู้ใช้ การสร้างอาคารเรียนควรมีการวางแผน เพื่อป้องกันอันตรายที่จะมีผลต่อสุขภาพ ความปลอดภัยของผู้เรียนและผู้สอน
4. คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ หน้าที่ และจุดมุ่งหมายของอาคารแต่ละส่วน
5. คำนึงถึงความงาม ความสมดุลย์ด้านความงาม
6. คำนึงถึงความประหยัด

นอกจากอาคารเรียนแล้ว บริเวณอาคารอเนกประสงค์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและพัฒนาความเจริญงอกงามของผู้เรียน บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องน้ำ สโมสร นักศึกษา ห้องฝึกพลศึกษา และห้องเรียน สำหรับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น ห้องสมุดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ควรมีบรรยากาศที่ดี สะดวกสบาย สภาพแวดล้อมน่ารื่นรมย์และเงียบ เพื่อเสริมสมาธิในการศึกษาค้นคว้า การใช้บริการของห้องสมุดควรอยู่ในที่ที่เป็นศูนย์กลางหรือไปมาสะดวก นอกจากนี้แล้ว สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนและทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั้น บริเวณพักผ่อนหย่อนใจก็เป็นส่วนที่สำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน อันได้แก่ บริเวณที่ใช้นั่งเล่น พักผ่อน หย่อนใจ ริมอาคาร ริมสนาม ไกลสระน้ำ ใต้ต้นไม้ให้ร่ม

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย

อาคารสถานที่ของวิทยาลัยพณิชยการเซตุน พื้นที่ ทั้งหมด 14 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา ประกอบด้วยอาคารต่าง ๆ ดังนี้

อาคาร 1 อาคารสำนักงานบริหาร เป็นอาคาร 4 ชั้น ชั้น 1 และชั้น 2 และ ชั้น 3 บางส่วน เป็นห้องสำนักงาน เช่น ห้องผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา งานวัดผลและประเมินผล งานหลักสูตร งานทะเบียน งานประชาสัมพันธ์ งานการเงิน งานบุคลากร งานธุรการ งานหัวหน้างานที่อาจารย์ที่ปรึกษา งานหลักสูตรพิเศษ งานวางแผน งานบัญชี ชั้น 3 ใช้เป็นห้องบรรยายเรียนร่วม 1 ห้อง และชั้น 4 เป็นห้องเรียน จำนวน 6 ห้องเรียน

อาคาร 2 อาคารเรียนคณะวิชาสามัญ เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียนจำนวน 12 ห้อง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ 2 ห้อง ห้อง Lab ภาษาอังกฤษ 1 ห้อง ห้องแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ห้องอาคารสถานที่ ห้องพัสดุจำนวน 3 ห้อง

อาคาร 3 อาคารเรียนคณะวิชาการตลาด เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียน 10 ห้อง ห้องปฏิบัติการตลาด 2 ห้อง ห้องพระพุทธศาสนา 1 ห้อง ห้องผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ห้ององค์การนักธุรกิจแห่งประเทศไทยในอนาคต ร้านสหกรณ์วิทยาลัยฯ ห้องพักรูจำนวน 7 ห้อง

อาคาร 4 อาคารเรียนคณะวิชาการคอมพิวเตอร์ และคณะวิชาการบัญชี เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วยห้องปฏิบัติการบัญชี 4 ห้อง ห้องชมรมบัญชี ห้องคอมพิวเตอร์ 6 ห้อง ห้องชมรมคอมพิวเตอร์ ห้องซ้อมดนตรีไทย ดนตรีสากล งานประดิษฐ์ งานเอกสารการพิมพ์

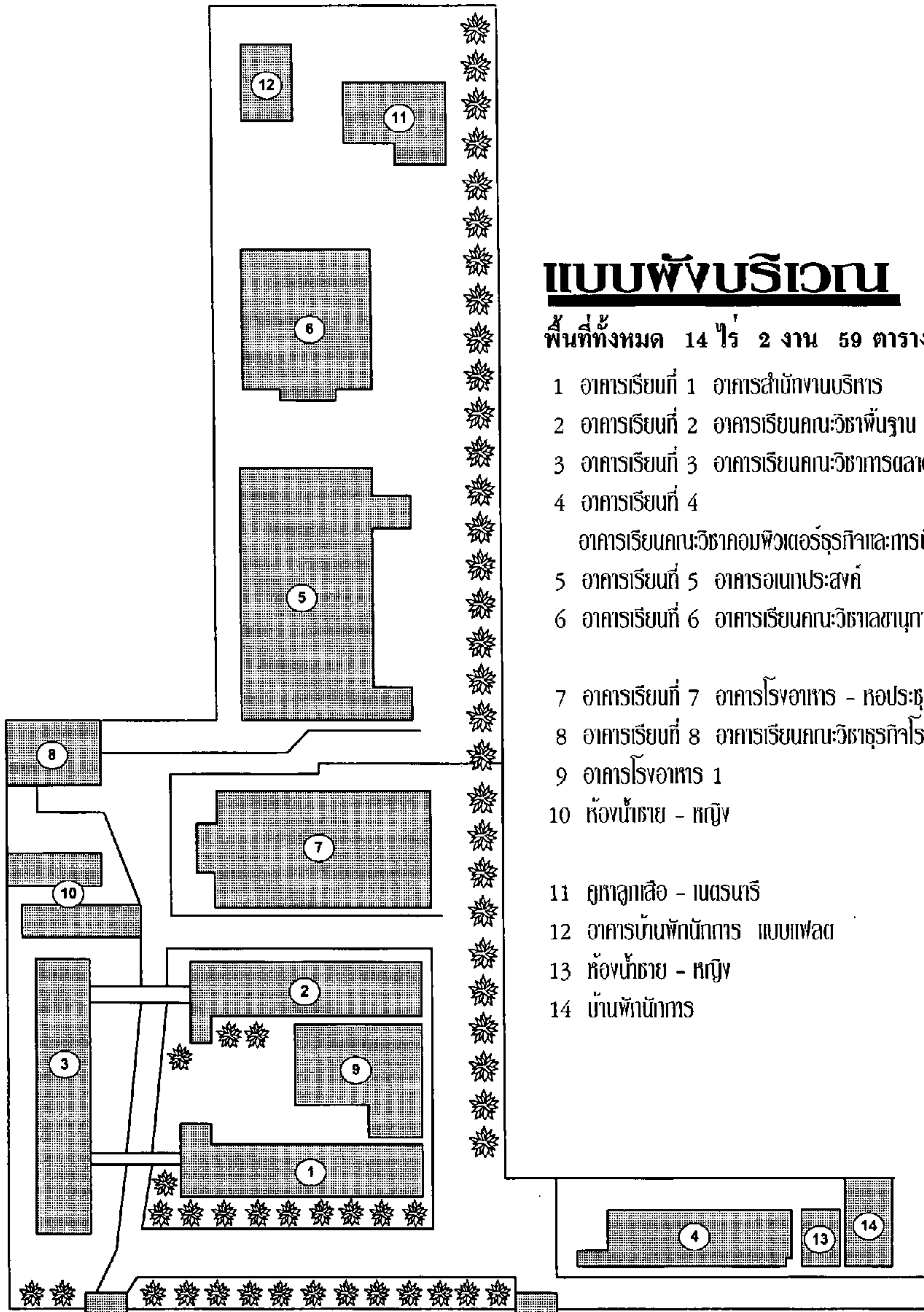
อาคาร 5 อาคารอเนกประสงค์ ชั้น 1 เป็นห้องสมุด และห้องพยาบาล ชั้น 2 เป็นห้องโสตและเป็นห้องเรียน 8 ห้องเรียน และโรงยิม 1 โรง

อาคาร 6 อาคารเรียนคณะวิชาเลขานุการ เป็นอาคาร 6 ชั้น เป็นห้องพิมพ์ดีดไทย 9 ห้อง ห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ 5 ห้อง ห้องพิมพ์ดีดไฟฟ้า 3 ห้อง ห้องบันทึกและถอดข้อความ 1 ห้อง ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง ห้องบวกเลข 2 ห้อง ด้านล่างเป็นอาคารโล่ง เหมาะสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรม ชมรมลูกเสือ – เนตรนารีวิสามัญ

อาคาร 7 อาคารโรงอาหาร ชั้น 1 และหอประชุมชั้น 2

อาคาร 8 อาคารเรียนคณะวิชาการโรงแรม

อาคารอื่น ๆ ได้แก่ โรงอาหาร 1 หลัง แพลตนักการ 1 หลัง 16 ห้อง ห้องน้ำชาย 1 หลัง 12 ห้อง ห้องน้ำหญิง 1 หลัง 32 หลัง ห้องน้ำบริเวณอาคาร 4 ห้องน้ำหญิง 7 ห้อง ห้องน้ำชาย 2 ห้อง คูหาลูกเสือ – เนตรนารีวิสามัญ อาคารบ้านพักนักการ วิทยาลัยพณิชยการระเทศพนได้จัดแบ่งภายในบริเวณต่าง ๆ ของวิทยาลัยฯ ดังแผนประกอบ (วิทยาลัยพณิชยการระเทศพน 2544 : 12)

ถนนประชาอุทิศ

ภาพประกอบ 1 แผนผังบริเวณวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

ด้านวัดผลและประเมินผล

การประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งเพราะการประเมินผลจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าการเรียน การสอนมีผลสัมฤทธิ์เพียงไร บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมทั้งการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอนเป็นอย่างไร ก็ย่อมทราบได้จากการประเมินผลทั้งสิ้น ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

หวน พินธุพันธ์ (2525 : 10 – 17) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะหลังจากการเรียนการสอนแล้วจะต้องประเมินผลว่านักศึกษาได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด โดยการนำเอาคะแนนมาประมวลเป็นคำชี้ขาดว่านักศึกษา “ได้” หรือ “ตก” ได้ผลตามวัตถุประสงค์ในระดับใด ดี ปานกลาง อ่อน

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2521: 6) ได้กล่าวว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ควรทำต่อจากการวัดผลและวินิจฉัยตัดสินสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 13) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจ ตีราคา ลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล คือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียวส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้แนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ
3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

รุ่งทิวา จักรกร (2527 : 199) แบ่งกระบวนการประเมินผลออกเป็น ดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม การประเมินผลแบบนี้เชื่อว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ฉะนั้นการประเมินผลแบบนี้จึงยึดถือคนส่วนใหญ่หรือกลุ่มใหญ่ในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาจากคะแนนของแต่ละคนกับคะแนนของคนอื่นภายในกลุ่ม
2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ถือว่า เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ดังนั้นผู้เรียนควรจะเรียนรู้ให้ได้ และเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว คือ ร้อยละ 80 ของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2542

หมวดที่ 1

หลักการในการประเมินผลการเรียน

ข้อ 7 ให้สถานศึกษา สถานฝึกงานอาชีพ และสถานประกอบการ มีหน้าที่รับผิดชอบใน
การประเมินผลการเรียน

ข้อ 8 ให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามระบบหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตของแต่ละ
รายวิชาให้ถือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ 9 ให้สถานศึกษา และสถานประกอบการทำการประเมินผลการเรียนรายวิชา เมื่อสิ้นภาค
เรียนหรือเมื่อสิ้นสุดการเรียนหรือการปฏิบัติงานในทุกๆรายวิชา

ข้อ 10 ให้กรมต้นสังกัดร่วมกับสถานศึกษาในสังกัด ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพและควบคุมมาตรฐาน
การอาชีวศึกษา

หมวดที่ 2

วิธีการประเมินผลการเรียน

ข้อ 11 การประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา ให้มีการวัดผล หรือประเมินผลตามสภาพจริง
ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือเมื่อสิ้นสุดการเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ เจตคติ และงานที่
มอบหมายให้นักศึกษาทำ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาที่เรียนโดยใช้วิธีวัดผลวิธีหนึ่งวิธีใดหรือหลาย ๆ
วิธีผสมกัน

อัตราส่วนของการวัดผลหรือประเมินผลระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือเมื่อสิ้นสุดการเรียน
ให้สถานศึกษาหรือสถานประกอบการเป็นผู้กำหนดแล้วแต่กรณี

ข้อ 12 ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

4	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
3	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
2	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
1	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ (ตก)

ข้อ 13 รายวิชาใดที่แสดงระดับผลการเรียนตาม ข้อ 2 ไม่ได้ ให้ใช้ตัวอักษร ต่อไปนี้

ข.ร. หมายถึง ขาดเรียน ไม่มีสิทธิ์เข้าสอบปลายภาคเรียน เนื่องจากมีเวลาเรียนต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยสถานศึกษาหรือสถานประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ใช่เหตุผลวิสัย

ข.ป. หมายถึง ขาดการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติงานไม่ครบ โดยสถานศึกษาและหรือ
สถานประกอบการ หรือสถานฝึกงานอาชีพ พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ข.ส. หมายถึง ขาดสอบปลายภาคเรียน โดยสถานศึกษาหรือสถานประกอบการ
พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร

ท. หมายถึง ทุจริตในการสอบหรืองานที่มอบหมายให้ทำ

ม.ส. หมายถึง ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่สามารถเข้าสอบปลายภาคเรียนและหรือไม่ส่งงานอันเป็นส่วนประกอบของการเรียนตามกำหนดด้วยเหตุจำเป็นอันสุดวิสัย

ม.ผ. หมายถึง ไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เพื่อเสริมความรู้โดยไม่นับจำนวนหน่วยกิตมารวมเพื่อจบหลักสูตร

หมวดที่ 3

การตัดสินผลการเรียน

ข้อ 20 การตัดสินผลการเรียนให้เป็นไปตามนี้ ดังนี้

1. ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา
2. รายวิชาที่มีผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 1 ขึ้นไป ถือว่าสอบได้และให้นับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นจำนวนหน่วยกิตสะสม ทั้งนี้ต้องได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของแต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา
3. เมื่อได้ประเมินผลการเรียนแล้วปรากฏว่าผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ (ตก) ถ้าเป็นรายวิชาบังคับที่กำหนดให้เรียนในแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น ถ้าเป็นรายวิชาเลือกจะเรียนซ้ำหรือเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้

ในกรณีที่ให้เรียนรายวิชาอื่นแทน ให้ลงหมายเหตุใน รบ.1 ปวส. ว่าให้เรียนแทนรายวิชาใด

ข้อ 21 การตัดสินผลการเรียนว่าจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2540 ให้ ถือตามเกณฑ์ต่อไปนี้

1. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา
2. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วน ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

ข้อ 22 ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียนและการจบหลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัญหาการเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ โดยตรงยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยไว้ งานวิจัยที่นำมากล่าวนี้เป็นการวิจัยที่ใกล้เคียง ได้แก่

มนัส ศรีกัลยา (2533 : 70-71) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 4 ด้าน คือ ปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านครูผู้สอน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนในระดับมาก คือปัญหาด้านตัวผู้เรียน ปัญหาด้านหลักสูตร และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนปัญหาด้านครูผู้สอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

นิรุติ จันทะทรัพย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยพระนคร พบว่าสิ่งที่ควรจะต้องปรับปรุงในแต่ละด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร เกี่ยวกับระบบการแจ้งผลการเรียนควรปรับปรุงให้รวดเร็วขึ้น เนื่องจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการแจ้งผลการเรียนล่าช้ามาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อการลงทะเบียนวิชาที่เรียนของผู้เรียนในเทอมต่อไป

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ การจัดทำป้ายนิเทศหรือนิทรรศการเพื่อเสริมความรู้ความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ควรปรับปรุงให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การจัดเตรียมเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ให้พร้อมในการสอน

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียน มีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

บุญมี ประสมทรัพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4 ด้าน คือ ด้านนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนและสภาพที่เรียน ด้านนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านวัดและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี ทั้ง 4 ด้าน ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และแยกเป็นรายด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

พรศรี โรจน์เมธี (2540 : 72) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคนิคของวิธีสอนที่ทันสมัยมาสอนในวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาด้านการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชี เป็นปัญหาสูงสุด คือ การสอนหลายวิชาในหนึ่งภาคเรียน ทำให้การเรียนการสอน ไม่บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และปัญหาด้านสื่อการสอนวิชาบัญชีเป็นปัญหาในระดับมาก และที่เป็นปัญหาสูงสุด คือ งบประมาณในการจัดหาและจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอนวิชาบัญชี และสื่อการเรียนที่มีอยู่ล้าสมัย ชำรุดทรุดโทรม ไม่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนไม่เพียงพอกับนักศึกษา

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60 – 61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านผู้สอน และด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกนิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอน และด้านวัดผลและประเมินผล นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับน้อย

รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน รวม 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน พบว่า ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย

สรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวม 5 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีสอน และกิจกรรม การสอน ด้านวัดผลประเมินผล ด้านผู้เรียน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านผู้เรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่นำมาอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

ลินเดอแมน (Lindeman. 1977 : 4004-A) ทำการวิจัยสมรรถภาพเบื้องต้นที่จำเป็นของครู คณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากความคิดเห็นของนักการศึกษาในรัฐนิวยอร์ก (New York) สหรัฐ อเมริกา ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพของครูคณิตศาสตร์นั้น นอกจากจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้ ทางจิตวิทยาการเรียนการสอนแล้ว ยังต้องมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี โดยจะต้อง ติดตามค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ฟิลลิปส์ (1973 : 2477-A) ได้ทำการศึกษาบทบาทของครูอาชีพศึกษาตามความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม คือ ครูไม่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ครูที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาและครูที่มีประสบการณ์การสอนมานาน การวิจัยพบว่า ไม่แตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 3 นี้ แสดงให้เห็นว่าทางการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงบทบาท ของครูอาชีพศึกษา

โรโมน (1974 : 141) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บรรยากาศเกี่ยวกับการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น ได้สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน สนใจในวิชาที่ตนสอน ให้ความจริงใจ และเป็นกันเองกับผู้เรียน ด้านการเตรียมการสอน มีการเตรียมการเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์ ในวิชาเรียน รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนมิได้เป็นเพียงผู้เรียนอย่างเดียว ด้านการสอนเนื้อหา พูด อธิบายชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา รับฟัง ความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ว่า นักศึกษาเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ จุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ วิชาชีพเลือก และวิชา วิชาชีพเลือกเสรี การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเรียนการสอนในวิทยาลัยพณิชย การเชตุพน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการ เรียน และด้านวัดผลและประเมินผล

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ และจุดหมายของ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4. การจัดกระทำข้อมูล
- 5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งส่มมาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ทั้งหมด 889 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งส่มมาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ทั้งหมด 889 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ใช้วิธีการส่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น
(Stratified random sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี
ของยามาเน่ (อุทุมพร จามรมาน. 2530 : 30) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 268 คน
ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. การบัญชี	336	101
2. การเลขานุการ	39	12
3. การตลาด	351	106
4. ธุรกิจโรงแรม	34	10
5. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	92	28
6. ธุรกิจประกันภัย	37	11
รวม	889	268

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นเองและได้กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา 5 ด้าน คือ

- 1. ด้านหลักสูตร
- 2. ด้านผู้เรียน
- 3. ด้านผู้สอน
- 4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
- 5. ด้านวัดผลและประเมินผล

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ข้อความทางบวก

1	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาน้อย
3	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหปานกลาง
4	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหามาก
5	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหามากที่สุด

ข้อความทางลบ

1	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหามากที่สุด
2	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหามาก
3	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหปานกลาง
4	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาน้อย
5	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ตามลำดับ ดังนี้

- 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์ประกอบและปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการเรียน เพื่อกำหนดขอบเขตในการศึกษาวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
- 3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมาย และตามกรอบแนวคิดของการวิจัย
- 4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการเรียน โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ทั้ง 5 ด้าน จำนวน 58 ข้อ

- 5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข
- 6. นำแบบสอบถามกลับมาแก้ไขให้ถูกต้อง โดยแก้ไขเนื้อหาแบบสอบถามตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
- 7. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
- 8. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รศ. ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ และอาจารย์โสรัฏฐา วงศ์รัก ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ
- 9. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ พิจารณาตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปทดลองใช้
- 10. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามพร้อมทั้งหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไว้ทั้ง 5 ด้าน รวม 49 ข้อ ดังนี้

ด้านหลักสูตร	จำนวน 10 ข้อ
ด้านผู้เรียน	จำนวน 11 ข้อ
ด้านผู้สอน	จำนวน 11 ข้อ
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	จำนวน 9 ข้อ
ด้านวัดผลและประเมินผล	จำนวน 8 ข้อ

11. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับจากข้อคำถาม 49 ข้อที่คัดเลือกไว้ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
- 1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน โดยขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับนักศึกษา
 - 2. นำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ในระหว่างวันที่ 8 – 12 กรกฎาคม 2545 ได้รับคืน 268 ฉบับ คิดเป็น 100%

การจัดกระทำข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกระทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical Package the Social Sciences / Personal Computer Plus)

- 1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ
- 2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	มีปัญหาการเรียนน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	มีปัญหาการเรียนน้อย

คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	มีปัญหาการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	มีปัญหาการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	มีปัญหาการเรียนมากที่สุด

3. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ รอบการเรียน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และเปรียบเทียบจำแนกตามตัวแปร สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน วิเคราะห์โดยใช้สถิติความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ร้อยละ
- 1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะ ที่ต้องการวัด โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้องของข้อความกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด (บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. 2545 : 95)

$$IOC = \sum R / N$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของระหว่างข้อกระทงความกับสิ่งที่ต้องการวัด
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
			ถ้าแน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ +1
			ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ 0
			ถ้าแน่ใจว่าข้อกระทงความวัดตรงตามที่ต้องการวัดให้ -1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
ค่า	IOC		ที่มีค่า 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อกระทงความวัดสิ่งต้องการวัด

2.2 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) (บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. 2545 : 84)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
	X	แทน	คะแนนของข้อคำถาม
	Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่น ๆ ที่เหลือทุกข้อ

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. 2545 : 131)

$$\alpha = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัด
	K	แทน	จำนวนส่วนย่อยหรือจำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด
	S _i ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนย่อยหรือแต่ละข้อ
	S _x ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน F-distribution
	MS_B	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	ค่าเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนพ ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50 หมายถึง	ระดับปัญหาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50 หมายถึง	ระดับปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50 หมายถึง	ระดับปัญหาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50 หมายถึง	ระดับปัญหามาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00 หมายถึง	ระดับปัญหามากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน

จำแนกตามตัวแปรเพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การวิเคราะห์ตอนนี้นำผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ รอบการเรียนรู้ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ รอบการเรียนรู้ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	93	34.7
หญิง	175	65.3
รวม	268	100
2. รอบการเรียนรู้		
ภาคในเวลาราชการ	166	61.9
ภาวนอกเวลาราชการ	102	38.1
รวม	268	100
3. สาขาวิชา		
การบัญชี	101	37.7
การเลขานุการ	12	4.5
การตลาด	106	39.6
ธุรกิจโรงแรม	10	3.7
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	28	10.4
ธุรกิจประกันภัย	11	4.1
รวม	268	100
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00	54	20.1
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.99	164	61.2
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00-1.99	50	18.7
รวม	268	100
5. สถานภาพของบิดามารดา		
สมรส	211	78.7
หย่าร้าง	40	14.9
ม่าย	15	5.6
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	2	0.7
รวม	268	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	92	34.3
10,000-20,000 บาท	122	45.5
20,001-30,000 บาท	40	14.9
30,001 บาทขึ้นไป	14	5.2
รวม	268	100

ผลการวิเคราะห์ตาราง 2 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 268 คน จำแนกดังนี้

- เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงประมาณสองในสามของทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 65.3% เป็นนักศึกษาชายเพียงหนึ่งในสาม คิดเป็นร้อยละ 34.7
- รอบการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคในเวลาราชการมากที่สุด มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และรองลงมาเป็นนักศึกษาภาคนอกเวลาราชการ มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1
- สาขาวิชา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาการตลาดมากที่สุด มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 และรองลงมาตามลำดับ คือ สาขาการบัญชี มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 สาขาการเลขานุการ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 สาขาธุรกิจประกันภัย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และสาขาธุรกิจโรงแรม มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มากที่สุด มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 และรองลงมาตามลำดับ คือ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 และเกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 1.00 – 1.99 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7
- สถานภาพของบิดามารดา พบว่า สถานภาพของบิดามารดาของนักศึกษามากที่สุด คือ สถานภาพสมรส มีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และรองลงมาตามลำดับ หย่าร้าง จำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 14.9 ม่าย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6% บิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7
- รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 และรองลงมาตามลำดับ คือ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

ตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา

2.1 การศึกษาระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและแยกเป็นรายด้าน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและแยกเป็นรายด้านมาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร	3.26	0.52	ปานกลาง
ด้านผู้เรียน	3.05	0.43	ปานกลาง
ด้านผู้สอน	3.16	0.49	ปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน *	3.63	0.43	มาก ✓
ด้านวัดผลและประเมินผล	3.46	0.63	ปานกลาง
รวม	3.31	0.50	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ($\bar{X} = 3.63$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.46$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.26$) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 3.16$) ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 3.05$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2.2 การศึกษาระดับปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาของแต่ละด้าน

2.2.1 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านหลักสูตร และแยกเป็นรายข้อมาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านหลักสูตร โดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านหลักสูตร			
1. ความเหมาะสมและความทันสมัยของเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน	3.13	0.66	ปานกลาง
2. จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.22	0.62	ปานกลาง
3. ความสัมพันธ์ของรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความสอดคล้องกัน	3.12	0.84	ปานกลาง
4. กลุ่มวิชาความรู้พื้นฐาน ส่งเสริมต่อการศึกษาทางวิชาบริหารธุรกิจ	3.16	0.76	ปานกลาง
5. รายวิชาที่นำมาเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.45	0.88	ปานกลาง
6. ความยากของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ	3.79	0.91	มาก
7. ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาประเภทบริหารธุรกิจสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	3.13	0.87	ปานกลาง
8. รายวิชาในหมวดวิชาชีพเลือกเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน	3.29	0.89	ปานกลาง
9. เกณฑ์การจบของหน่วยการเรียนสะสมมีความเหมาะสม	3.21	0.83	ปานกลาง
10.หลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจของวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา มีความเหมาะสม	3.15	0.67	ปานกลาง
รวม	3.26	0.52	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความยากของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ ($\bar{x} = 3.79$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ความสัมพันธ์ของรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความสอดคล้องกัน ($\bar{x} = 3.12$)

2.2.2 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียน และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้เรียน โดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านผู้เรียน			
1. นักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางบริหารธุรกิจ	2.97	0.45	ปานกลาง
2. นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียน และงานที่ได้รับมอบหมาย จากอาจารย์ผู้สอน	3.24	0.84	ปานกลาง
3. ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน	3.38	1.20	ปานกลาง
4. สภาพแวดล้อม และที่อยู่อาศัยของครอบครัวประสบกับปัญหา	3.31	1.18	ปานกลาง
5. เวลามีปัญหา นักศึกษาปรึกษากับผู้ปกครอง	2.78	1.23	ปานกลาง
6. ผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักศึกษา	3.10	1.30	ปานกลาง
7. ผู้ปกครองให้ความสนับสนุนด้านการศึกษา	2.19	1.10	น้อย
8. มีส่วนร่วมในการอภิปราย ชักถามบทเรียนระหว่างการเรียนการสอน	2.98	0.83	ปานกลาง
9. นักศึกษาให้ความสำคัญในการเข้าชั้นเรียน	3.41	1.21	ปานกลาง
10. การใช้เวลาว่างในการเข้าห้องสมุด ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	2.58	1.01	ปานกลาง
11. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษา	3.57	0.86	มาก
รวม	3.05	0.43	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 5 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษา ($\bar{x} = 3.57$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ผู้ปกครองให้ความสนับสนุนด้านการศึกษา ($\bar{x} = 2.19$)

2.2.3 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้สอน และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านผู้สอน
โดยรวม และ แยกเป็นรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านผู้สอน			
1. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	3.66	0.83	มาก
2. ครูผู้สอนสามารถอภิปราย ตอบปัญหา และแก้ไขปัญหต่าง ๆ ใน วิชาที่สอนได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจ	3.04	0.86	ปานกลาง
3. การเลือกใช้ภาษา และสำเนียงการพูดของครูผู้สอนมีความเหมาะสม	3.08	0.87	ปานกลาง
4. ความพร้อมของครูผู้สอน	3.17	0.85	ปานกลาง
5. การให้การปรึกษาแนะนำผู้เรียนของครูผู้สอนในรายวิชา	3.11	0.94	ปานกลาง
6. การแต่งกายสุภาพ และเหมาะสม	2.95	1.08	ปานกลาง
7. ครูผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและวิเคราะห์ เนื้อหาในรายวิชา	3.16	0.80	ปานกลาง
8. การให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.22	0.96	ปานกลาง
9. ความมั่นคงทางอารมณ์ของผู้สอน	3.12	1.07	ปานกลาง
10.ความสามารถในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน	3.04	0.95	ปานกลาง
11.ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน	3.19	0.95	ปานกลาง
รวม	3.16	0.49	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{x}$ = 3.16) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การยอมรับฟังความ
คิดเห็นของผู้เรียน ($\bar{x}$ = 3.66) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้
แก่ การแต่งกายสุภาพ และเหมาะสม ($\bar{x}$ = 2.95)

2.2.4 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และแยกเป็นรายข้อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยรวม และแยกเป็นรายข้อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน			
1. ความเพียงพอของที่นั่งรับประทานอาหารต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษา	4.09	0.81	มาก
2. ความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่มภายในวิทยาลัย	4.04	0.82	มาก
3. ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัย	3.97	0.87	มาก
4. ห้องสมุดมีเอกสาร ตำรา เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาบริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ	3.37	0.80	ปานกลาง
5. ความเพียงพอของห้องน้ำภายในวิทยาลัยต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา	3.45	0.97	ปานกลาง
6. ความสะอาดในบริเวณวิทยาลัย	3.29	0.73	ปานกลาง
7. ความเพียงพอของแสงสว่างภายในชั้นเรียน	3.31	0.80	ปานกลาง
8. ความสะอาดของห้องน้ำภายในวิทยาลัย	3.71	0.98	มาก
9. ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียน การสอนในชั้นเรียนมีความเหมาะสมกับนักศึกษา	3.44	0.89	ปานกลาง
รวม	3.63	0.43	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเพียงพอของที่นั่งรับประทานอาหารต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความสะอาดในบริเวณวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$)

2.2.5 การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านวัดผลและประเมินผล และแยกเป็นรายชื่อ มาหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏผลดัง แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านวัดผลและ ประเมินผลโดยรวม และแยกเป็นรายชื่อ

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านวัดผลและประเมินผล			
1. ผู้สอนมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การวัดผลและ ประเมินผลอย่างเข้าใจ	3.41	1.05	ปานกลาง
2. ความชัดเจนในคำสั่งและคำถามของข้อสอบ	3.20	0.78	ปานกลาง
3. ผู้สอนมีความยุติธรรมในการให้คะแนนจิตพิสัย	3.17	1.07	ปานกลาง
4. การวัดผลและประเมินผลมีเกณฑ์ในการพิจารณาชัดเจน	3.43	1.08	ปานกลาง
5. ตรวจข้อสอบและแจ้งผลการสอบอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว	3.32	0.84	ปานกลาง
6. นักศึกษามีความต้องการให้ทางสาขาวิชามีการประกาศผลสอบก่อน มีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย	3.80	0.86	มาก
7. นักศึกษามีความต้องการที่จะสามารถตรวจสอบผลการสอบหลังจาก มีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย	3.68	0.93	มาก
8. นักศึกษาเห็นด้วยกับการพัฒนาการเป็น นักศึกษาในกรณีที่มีผล การเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่ทางวิทยาลัยได้กำหนดไว้	3.66	0.92	มาก
รวม	3.46	0.63	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตาราง 8 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาด้านวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักศึกษามี ความต้องการให้ทางสาขาวิชามีการประกาศผลสอบก่อนมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.80$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้สอนมีความยุติธรรมในการให้คะแนนจิตพิสัยอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษามาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้านของนักศึกษาระหว่างชายและหญิง

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ทดสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาการเรียน	เพศ				t
	ชาย N = 93		หญิง N = 175		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	3.30	0.56	3.24	0.51	0.84
2. ด้านผู้เรียน	3.09	0.47	3.02	0.41	1.29
3. ด้านผู้สอน	3.24	0.50	3.11	0.49	2.05*
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.53	0.42	3.69	0.43	2.80**
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.54	0.74	3.41	0.56	1.63
รวม	3.34	0.38	3.29	0.29	1.12

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 9 พบว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ 3.29 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และ 3.24 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้เรียน นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และ 3.02 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้สอน นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และ 3.11 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และ 3.69 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านวัดผลและประเมินผล นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และ 3.41 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่างนักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t – test ทดสอบ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามรอบการเรียน

ปัญหาการเรียน	รอบการเรียน				t
	ภาคในเวลาราชการ N = 166		ภาคนอกเวลาราชการ N = 102		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านหลักสูตร	3.26	0.54	3.28	0.49	0.28
2. ด้านผู้เรียน	3.00	0.44	3.11	0.42	1.95
3. ด้านผู้สอน	3.13	0.52	3.20	0.45	1.15
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.61	0.45	3.67	0.40	1.13
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.50	0.66	3.39	0.59	1.29
รวม	3.30	0.34	3.33	0.31	0.75

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการมีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และ 3.33 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้หลักสูตร รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และ 3.28 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้เรียน รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และ 3.11 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้สอน รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ 3.20 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และ 3.67 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านวัดผลและประเมินผล รอบการเรียนภาคในเวลาราชการ และภาคนอกเวลาราชการมีปัญหาการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และ 3.39 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้านระหว่างนักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	สาขาวิชา												df	F
	การบัญชี		การเลขานุการ		การตลาด		ธุรกิจโรงแรม		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		ธุรกิจประกันภัย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	3.13	0.63	2.92	0.67	3.10	0.66	2.90	0.32	3.18	0.72	3.73	0.79	5,262	5.4323**
2. ด้านผู้เรียน	2.97	0.43	2.92	0.51	2.96	0.43	2.80	0.42	3.04	0.43	3.18	0.75	5,262	2.5291*
3. ด้านผู้สอน	3.56	0.84	3.83	0.94	3.62	0.75	4.50	0.53	3.86	0.89	3.27	0.90	5,262	2.9134*
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	4.05	0.83	3.67	1.07	4.13	0.77	3.70	0.95	4.25	0.75	4.36	0.50	5,262	2.2561*
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.44	0.99	3.58	1.16	3.36	1.11	3.00	0.94	3.54	1.20	3.45	0.69	5,262	3.1307**
รวม	3.32	0.29	3.34	0.40	3.27	0.33	3.07	0.12	3.44	0.39	3.45	0.38	5,262	2.9583*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ การตลาด ธุรกิจโรงแรม คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32, 3.34, 3.27, 3.07, 3.44 และ 3.45 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F=2.9583)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ การตลาด ธุรกิจโรงแรม และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 2.92, 3.10, 2.90 และ 3.18 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=5.4323)

ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ การตลาด ธุรกิจโรงแรม คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97, 2.92, 2.96, 2.80, 3.04 และ 3.18 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F=2.5291)

ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ การตลาด ธุรกิจโรงแรม และ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56, 3.83, 3.62, 4.50, และ 3.86 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=2.9134$)

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ การตลาด ธุรกิจโรงแรม คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 3.67, 4.13, 3.70, 4.25 และ 4.36 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=2.2561$)

ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษาสาขาการเลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 3.54 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขา วิชาการบัญชี การตลาด ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจประกันภัย มีปัญหาในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.44, 3.36, 3.00, และ 3.45 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=3.1307$)

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 12 – 17

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 2.70$	การ ตลาด $\bar{X} = 3.19$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.27$	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.45$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.50$	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ $\bar{X} = 3.54$
ด้านหลักสูตร							
ธุรกิจโรงแรม	2.70	-	0.49**	0.57**	0.75**	0.80**	0.84**
การตลาด	3.19	-	-	0.08	0.26	0.31	0.35**
การบัญชี	3.27	-	-	-	0.18	0.23	0.27**
การเลขานุการ	3.45	-	-	-	-	0.05	0.09
ธุรกิจประกันภัย	3.50	-	-	-	-	-	0.04
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.54	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับ นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัยมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านผู้เรียน เป็นรายคู่ จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	การ ตลาด $\bar{X} = 2.96$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.07$	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.09$	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ $\bar{X} = 3.10$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.24$	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 3.34$
ด้านผู้เรียน							
การตลาด	2.96	-	0.11	0.13	0.14	0.28*	0.38*
การบัญชี	3.07	-	-	0.02	0.03	0.17	0.27
การเลขานุการ	3.09	-	-	-	0.01	0.15	0.25
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.10	-	-	-	-	0.14	0.24
ธุรกิจประกันภัย	3.24	-	-	-	-	-	0.10
ธุรกิจโรงแรม	3.34	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้สอน จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 2.64$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.15$	การ ตลาด $\bar{X} = 3.16$	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.23$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.26$	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ $\bar{X} = 3.30$
ด้านผู้สอน							
ธุรกิจโรงแรม	2.64	-	0.51*	0.52*	0.59*	0.62*	0.66*
การบัญชี	3.15	-	-	0.01	0.08	0.11	0.15
การตลาด	3.16	-	-	-	0.07	0.10	0.14
การเลขานุการ	3.23	-	-	-	-	0.03	0.07
ธุรกิจประกันภัย	3.26	-	-	-	-	-	0.04
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.30	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 14 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ มีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการมีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.40$	การ ตลาด $\bar{X} = 3.58$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.64$	คอม พิวเตอร์ธุรกิจ $\bar{X} = 3.73$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.75$	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 3.90$
ด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน							
การเลขานุการ	3.40	-	0.18	0.24	0.33*	0.35	0.50*
การตลาด	3.58	-	-	0.06	0.15	0.17	0.32*
การบัญชี	3.64	-	-	-	0.09	0.11	0.26
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.73	-	-	-	-	0.02	0.17
ธุรกิจประกันภัย	3.75	-	-	-	-	-	0.15
ธุรกิจโรงแรม	3.90	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 2.79$	การ ตลาด $\bar{X} = 3.45$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.47$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.50$	คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ $\bar{X} = 3.53$	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.79$
ด้านวัดผลและ ประเมินผล							
ธุรกิจโรงแรม	2.79	-	0.66**	0.68**	0.71**	0.74**	1.00**
การตลาด	3.45	-	-	0.02	0.05	0.08	0.34
การบัญชี	3.47	-	-	-	0.03	0.06	0.32
ธุรกิจประกันภัย	3.50	-	-	-	-	0.03	0.29
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.53	-	-	-	-	-	0.26
การเลขานุการ	3.79	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาสาขาวิชาเลขานุการมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ธุรกิจ โรงแรม $\bar{X} = 3.07$	การ ตลาด $\bar{X} = 3.27$	การ บัญชี $\bar{X} = 3.32$	การ เลขานุการ $\bar{X} = 3.39$	คอม พิวเตอร์ธุรกิจ $\bar{X} = 3.44$	ธุรกิจ ประกันภัย $\bar{X} = 3.45$
โดยรวมทุกด้าน							
ธุรกิจโรงแรม	3.07	-	0.20	0.25*	0.32*	0.37*	0.38*
การตลาด	3.27	-	-	0.05	0.12	0.17*	0.18
การบัญชี	3.32	-	-	-	0.07	0.12	0.13
การเลขานุการ	3.39	-	-	-	-	0.05	0.06
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.44	-	-	-	-	-	0.01
ธุรกิจประกันภัย	3.45	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชา การบัญชี มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการ เลขานุการ มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้านมากกว่านักศึกษาสาขา วิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนัก ศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี ปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาสาขา วิชาการตลาด นักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษ สาखाวิชาธุรกิจโรงแรม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหา การเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.4 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่าง นักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่าง โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงใน ตาราง 18

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						df	F
	เกรดเฉลี่ย สะสม		เกรดเฉลี่ย สะสม		เกรดเฉลี่ย สะสม			
	3.00 – 4.00		2.00 – 2.99		1.00 – 1.99			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	3.13	0.66	3.12	0.72	3.16	0.62	2,265	7.0740**
2. ด้านผู้เรียน	3.22	0.50	2.88	0.45	3.02	0.25	2,265	8.7545**
3. ด้านผู้สอน	3.76	0.73	3.62	0.81	3.68	0.98	2,265	9.0322**
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	4.09	0.87	3.98	0.79	4.44	0.70	2,265	0.2130
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.74	0.87	3.33	1.14	3.30	0.89	2,265	5.1129**
รวม	3.48	0.38	3.25	0.31	3.34	0.25	2,265	1.1133**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, 3.25 และ 3.34 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=1.1133)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.12 และ 3.16 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=7.0740)

ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.22, 2.88 และ 3.02 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=8.7545)

ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.76, 3.62 และ 3.68 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=9.0322)

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 3.98 และ 4.44 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ (F=0.2130)

ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และ 3.30 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=5.1129)

กรณีที่พบว่านักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีปัญหาการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 19 – 23

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านหลักสูตร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม
		2.00 – 2.99 $\bar{X} = 3.17$	1.00 – 1.99 $\bar{X} = 3.39$	3.00 – 4.00 $\bar{X} = 3.43$
ด้านหลักสูตร				
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	3.17	-	0.22**	0.26**
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	3.39	-	-	0.04
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.43	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้เรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม
		1.00 – 1.99 $\bar{X} = 2.95$	2.00 – 2.99 $\bar{X} = 3.00$	3.00 – 4.00 $\bar{X} = 3.26$
ด้านผู้เรียน				
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	2.95	-	0.05	0.31**
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	3.00	-	-	0.26**
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.26	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 20 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านผู้สอน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม
		2.00 – 2.99 $\bar{X} = 3.08$	1.00 – 1.99 $\bar{X} = 3.15$	3.00 – 4.00 $\bar{X} = 3.40$
ด้านผู้สอน				
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	3.08	-	0.07	0.32**
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	3.15	-	-	0.25**
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.40	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 21 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม	เกรดเฉลี่ยสะสม
		2.00 – 2.99 $\overline{X} = 3.36$	1.00 – 1.99 $\overline{X} = 3.57$	3.00 – 4.00 $\overline{X} = 3.64$
ด้านวัดผลและประเมินผล				
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	3.36	-	0.21**	0.28**
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	3.57	-	-	0.07
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.64	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 22 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 มีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผล มากกว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผล มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 $\bar{X} = 3.25$	เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 $\bar{X} = 3.34$	เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 $\bar{X} = 3.48$
โดยรวมทุกด้าน				
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	3.25	-	0.09	0.23**
เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99	3.34	-	-	0.09**
เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00	3.48	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียน โดยรวมทุกด้าน มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.4 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่าง นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

ปัญหาการเรียน	สถานภาพของบิดามารดา								df	F
	สมรส		หย่าร้าง		ม่าย		บิดาและมารดาถึงแก่กรรม			
							X	S.D.		
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	3.11	0.66	3.18	0.67	3.27	0.46	3.00	0.00	3,264	3.8197*
2. ด้านผู้เรียน	2.95	0.47	3.05	0.39	3.13	0.35	3.00	0.00	3,264	1.0674
3. ด้านผู้สอน	3.66	0.86	3.63	0.74	3.60	0.51	4.00	0.00	3,264	0.7968
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	4.01	0.82	4.13	0.79	3.93	0.59	3.00	0.00	3,264	6.1064**
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.43	1.08	3.25	1.06	3.60	0.74	3.00	0.00	3,264	1.2799
รวม	3.31	0.34	3.27	0.29	3.40	0.14	3.15	0.11	3,264	0.7479

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส หย่าร้าง ม่าย และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.31, 3.27, 3.40 และ 3.15 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F=0.7479)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส หย่าร้าง ม่าย และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.11, 3.18, 3.27 และ 3.00 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F=3.8197)

ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส หย่าร้าง ม่าย และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.95, 3.05, 3.13 และ 3.00 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F=1.0674)

ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส หย่าร้าง ม่าย และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66, 3.63, 3.60 และ 4.00 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F=0.7968)

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาสมรส หย่าร้าง และม่าย มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.01, 4.13, 3.93 และนักศึกษาที่มีสถานภาพ

ของบิดามารดาถึงแก่กรรม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=6.1064$)

ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดา ม่าย มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดา สมรส หย่าร้าง และ บิดาและมารดาถึงแก่กรรม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.43, 3.25 และ 3.00 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=1.2799$)

กรณีพบว่านักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 25 – 26

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านหลักสูตร จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	บิดาและมารดาถึงแก่กรรม $\bar{X} = 2.70$	หย่าร้าง $\bar{X} = 3.07$	สมรส $\bar{X} = 3.29$	ม่าย $\bar{X} = 3.49$
ด้านหลักสูตร					
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	2.70	-	0.37	0.59	0.79*
หย่าร้าง	3.07	-	-	0.22*	0.42*
สมรส	3.29	-	-	-	0.20
ม่าย	3.49	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 25 พบว่า นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาสมรส มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาม่าย มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาถึงแก่กรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาม่าย มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาถึงแก่กรรม นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาม่าย มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาม่าย มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	บิดาและมารดา ถึงแก่กรรม $\bar{X} = 3.00$	ม่าย $\bar{X} = 3.53$	สมรส $\bar{X} = 3.60$	หย่าร้าง $\bar{X} = 3.86$
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	3.00	-	0.53	0.60**	0.86**
ม่าย	3.53	-	-	0.07	0.33**
สมรส	3.60	-	-	-	0.26**
หย่าร้าง	3.86	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 26 พบว่า นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาสมรส มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาถึงแก่กรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มากกว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาถึงแก่กรรม นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาถึงแก่กรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มากกว่านักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดาและมารดาถึงแก่กรรม นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาม่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มากกว่านักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาม่าย นักศึกษาที่สถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาหย่าร้าง มีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มากกว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.6 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและแยกเป็นรายด้านระหว่าง นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกันและทดสอบความแตกต่างโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และแยกเป็นรายด้าน
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน								df	F
	ต่ำกว่า 10,000 บาท		10,000 - 20,000 บาท		20,001 - 30,000 บาท		30,001 บาท ขึ้นไป			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	2.95	0.58	3.25	0.54	3.22	0.73	3.00	1.36	3,264	10.0634**
2. ด้านผู้เรียน	3.11	0.38	2.98	0.26	2.98	0.70	2.00	0.00	3,264	8.4975**
3. ด้านผู้สอน	3.41	0.73	3.69	0.81	3.78	0.80	4.64	0.84	3,264	2.0578
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	4.11	0.83	4.11	0.83	4.00	0.82	4.00	0.39	3,264	0.5067
5. ด้านวัดผลและประเมินผล	3.38	1.11	3.43	0.94	3.20	1.24	4.00	0.96	3,264	10.6181**
รวม	3.26	0.28	3.33	0.26	3.41	0.55	3.27	0.23	3,264	2.1502

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 27 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.26, 3.33, 3.41 และ 3.27 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F=2.1502)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.95, 3.25, 3.22 และ 3.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=10.0634)

ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.11, 2.98 และ 2.98 ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 ขึ้นไปมีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=8.4975)

ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 –

20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69, 3.78 และ 4.64 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=2.0578$)

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11, 4.11, 4.00 และ 4.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=0.5067$)

ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.38, 3.43 และ 3.20 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผลในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=10.6181$)

กรณีพบว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ปรากฏ ดังตาราง 28 – 30

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านหลักสูตร จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	30,001 บาทขึ้นไป $\bar{X} = 2.91$	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X} = 3.09$	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X} = 3.34$	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X} = 3.41$
ด้านหลักสูตร					
30,001 บาทขึ้นไป	2.91	-	0.18	0.43**	0.50**
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.09	-	-	0.25**	0.32**
20,001 – 30,000 บาท	3.34	-	-	-	0.07
10,000 – 20,000 บาท	3.41	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 28 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านผู้เรียน จำแนกตามรายได้
ของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	30,001 บาท ขึ้นไป $\bar{X} = 2.54$	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X} = 3.02$	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X} = 3.09$	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X} = 3.16$
ด้านผู้เรียน					
30,001 บาทขึ้นไป	2.54	-	0.48**	0.55**	0.62**
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.02	-	-	0.07	0.14
10,000 – 20,000 บาท	3.09	-	-	-	0.07
20,001 – 30,000 บาท	3.16	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 29 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,00 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษา ที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านวัดผลและประเมินผล จำแนกตาม รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	ค่าเฉลี่ย	10,000 – 20,000 บาท $\bar{X} = 3.36$	ต่ำกว่า 10,000 บาท $\bar{X} = 3.42$	20,001 – 30,000 บาท $\bar{X} = 3.54$	30,001 บาท ขึ้นไป $\bar{X} = 4.30$
ด้านวัดผลและประเมินผล					
10,000 – 20,000 บาท	3.36	-	0.06	0.18	0.94**
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.42	-	-	0.12	0.88**
20,001 – 30,000 บาท	3.54	-	-	-	0.76**
30,001 บาทขึ้นไป	4.30	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 30 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล มากกว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล แตกต่างกับนักศึกษามีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จําแนกตามเพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวม และแยกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จําแนกตามเพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างเหมาะสม
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน สามารถนำผลการวิจัยมาแก้ไขปัญหานักศึกษาได้ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน จำนวน 889 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของยามาเน่ (อุทุมพร จามรมาน. 2530 : 30) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 268 คน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน จำนวน 268 ฉบับ ซึ่งได้รับคืนมา 268 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ลักษณะคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) รวม 49 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ (Statistical Package the Social Sciences / Personal Computer Plus)

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้วยค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง ระดับปัญหามาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด

3. เปรียบเทียบระดับปัญหาของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาจำนวน และร้อยละ สรุปผลดังนี้

1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย

1.2 รอบการเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาภาคในเวลาราชการมากกว่านักศึกษาภาคนอกเวลาราชการ

1.3 สาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด การบัญชีมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การเลขานุการ ธุรกิจประกันภัย และธุรกิจโรงแรม

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99

1.5 สถานภาพของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาสมรส มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ หย่าร้าง ม่าย และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

1.6 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ ต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป

2. ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ ความยากของเนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง คือ รายวิชาที่นำมาเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ รายวิชาในหมวดวิชาชีพเลือกเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เกณฑ์การจบของหน่วยการเรียนสะสมมีความเหมาะสม กลุ่มวิชาความรู้พื้นฐานส่งเสริมต่อการศึกษาทางวิชาบริหารธุรกิจ หลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจของวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษามีความเหมาะสม ความเหมาะสมและความทันสมัยของเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบัน ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาประเภทบริหารธุรกิจสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ความสัมพันธ์ของรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความสอดคล้องกัน ตามลำดับ

2.2 ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษา

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักศึกษาให้ความสำคัญในการเข้าชั้นเรียน ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน สภาพแวดล้อม และที่อยู่อาศัยของครอบครัวประสบกับปัญหา นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียน และงานที่ได้รับมอบหมาย

จากอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักศึกษา มีส่วนร่วมในการอภิปราย ชักถามบทเรียนระหว่างการเรียนการสอน นักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางบริหารธุรกิจ เวลาที่มีปัญหานักศึกษาปรึกษากับผู้ปกครอง การใช้เวลาว่างในการเข้าห้องสมุด ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ตามลำดับ

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ปกครองให้ความสำคัญสนับสนุนด้านการศึกษา

2.3 ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง คือ การให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน ความพร้อมของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและวิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชา ความมุ่งมั่นทางอารมณ์ของผู้สอน การให้การปรึกษาแนะนำผู้เรียนของครูผู้สอนในรายวิชา การเลือกใช้ภาษา และสำเนียงการพูดของครูผู้สอนมีความเหมาะสม ครูผู้สอนสามารถอภิปราย ตอบปัญหา และแก้ไขปัญหาคำถามต่าง ๆ ในวิชาที่สอนได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจความสามารถในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การแต่งกายสุภาพ และเหมาะสม ตามลำดับ

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก คือ ความเพียงพอของที่นั่งรับประทานในโรงอาหารต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่มภายในวิทยาลัย ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัย ความสะอาดของห้องน้ำภายในวิทยาลัย ตามลำดับ

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเพียงพอของห้องน้ำภายในวิทยาลัยต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียน การสอนในชั้นเรียนมีความเหมาะสมกับนักศึกษา ห้องสมุดมีเอกสาร ตำรา เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาบริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ ความเพียงพอของแสงสว่างภายในชั้นเรียน ความสะอาดในบริเวณวิทยาลัย ตามลำดับ

2.5 ด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษามีความต้องการให้ทางสาขาวิชามีการประกาศผลสอบก่อนมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย นักศึกษามีความต้องการที่จะสามารถตรวจสอบผลการสอบหลังจากมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย นักศึกษาเห็นด้วยกับการฟื้นฟูสภาพการเป็น นักศึกษาในกรณีที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่ทางวิทยาลัยได้กำหนดไว้ ตามลำดับ

ข้อที่นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง คือ การวัดผลและประเมินผลมีเกณฑ์ในการพิจารณาชัดเจน ผู้สอนมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลอย่างเข้าใจ ตรวจข้อสอบและแจ้งผลการสอบอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว ความชัดเจนในคำสั่งและคำถามของข้อสอบ ผู้สอนมีความยุติธรรมในการให้คะแนนจิตพิสัย ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล รายด้านและโดยรวมทุกด้าน จำแนกตาม เพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ปรากฏผล ดังนี้

3.1 นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

30,000 บาท แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท แตกต่างกับ นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 - 20,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000 - 20,000 บาท และ 20,001 - 30,000 บาท มีปัญหาการเรียนด้านวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 20,001 - 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันนี้วิทยาลัย มีการปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ระบบการบริหารภายในวิทยาลัย อัตรากำลัง อุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย แม้กระทั่งตัวผู้เรียน และผู้สอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้น่าจะมีผลกระทบต่อปัญหาการเรียนของนักศึกษา จากผลการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน พบว่าด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีปัญหามาก ดังที่สมาคมการบริหารโรงเรียนสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administrator. 1959 : 4) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่า ส่งเสริม ศักยภาพ บุคลิกภาพ และสุนทรียภาพของผู้เรียนว่า ควรปราศจากเสียงรบกวน เช่น เสียงรบกวน รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน รถดับเพลิง โรงงาน ปราศจากกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจ คำนึงถึงความปลอดภัย และความสุขสบายของผู้ใช้ การสร้างอาคารเรียนควรมีการวางแผน เพื่อป้องกันอันตรายที่จะมีผลต่อสุขภาพ ปลอดภัยของผู้เรียนและผู้สอน คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ หน้าที่ และจุดมุ่งหมายของอาคารแต่ละส่วน คำนึงถึงความงาม ความสมดุลย์ด้านความงาม คำนึงถึงความประหยัด

นอกจากอาคารเรียนแล้ว บริเวณอาคารอเนกประสงค์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและพัฒนาความเจริญงอกงามของผู้เรียน บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องน้ำ สโมสร นักศึกษา ห้องฝึกพลศึกษา และห้องเรียน สำหรับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น ห้องสมุดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องมีบรรยากาศที่ดี สะดวกสบาย สภาพแวดล้อมน่ารื่นรมย์และเงียบ เพื่อเสริมสมาธิในการศึกษาค้นคว้า การใช้บริการของห้องสมุดควรอยู่ในที่ที่เป็นศูนย์กลางหรือไปมาสะดวก นอกจากนี้แล้ว สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนและทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั้น บริเวณพักผ่อนหย่อนใจก็เป็นส่วนที่สำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน อันได้แก่ บริเวณที่ใช้นั่งเล่น พักผ่อน หย่อนใจ ริมอาคาร ริมสนาม ใกล้สระน้ำ ใต้ต้นไม้ให้ร่ม

สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในการเรียน การจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน การนำสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมาใช้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึง อาคารสถานที่ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนด้วย ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตน ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านวัดผลและประเมินผล ที่มีเพศ รอบการเรียน สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของบิดามารดา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า สาขาวิชาการบัญชีที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันนักศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันมากในด้านการศึกษา ความแตกต่างระหว่างเพศในการศึกษาลดน้อยลง จึงส่งผลให้ปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักศึกษาที่มีรอบการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตน ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า นักศึกษาที่มีรอบการเรียนรู้ต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในปัจจุบัน รอบการเรียนรู้มีเวลาการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน และมีผู้สอนชุดเดียวกัน ความแตกต่างระหว่างรอบการเรียนรู้ในการศึกษา จึงส่งผลให้ปัญหาการเรียนรู้ไม่มีความแตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชานักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจประกันภัย มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด นักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาธุรกิจโรงแรม ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.4 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 4.00 มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 – 1.99 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และการศึกษาค้นคว้าพบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า สาขาวิชาการบัญชีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นักศึกษาที่มีสถานภาพของบิดามารดาต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากการที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งนักศึกษาส่วนมากมีอายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป ถือได้ว่ามีวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงมีเหตุและผลมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สถานภาพของบิดามารดาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามที่สมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.6 นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และการศึกษาค้นคว้าพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ประเสริฐศรี (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ มาเกิด (2544 : บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการ

เรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี ตามปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยจำเป็นเบื้องต้น พบว่า สาขาวิชาการบัญชีที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาบัญชีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ด้านสภาพหลักสูตร ด้านด้านผู้เรียน และด้านวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามที่สมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษานักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง จึงน่าจะเป็น ข้อมูลที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจพิจารณาแก้ไขปรับปรุง และสนับสนุนองค์ประกอบต่าง ๆ ทุกด้าน เพื่อยกระดับการเรียนของนักศึกษาเพื่อให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น เพราะว่าเมื่อการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษา ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรมีการกำหนดแนวทางของการประเมินหลักสูตรว่ามีความเหมาะสม และทันสมัย สอดคล้องกับแนวทางในปัจจุบัน และโครงสร้างหลักสูตร วิชาพื้นฐาน วิชาชีพเลือก และวิชาชีพเฉพาะ ควรมีความเหมาะสมและสามารถนำมาปรับใช้กับปัจจุบัน รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2. ด้านผู้เรียน ควรตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบในการศึกษา และสิ่งที่ได้รับจากการศึกษา ซึ่งส่งผลไปถึงอนาคตของผู้เรียน ปัญหาการเรียนของนักศึกษาซึ่งส่งผลกระทบมากที่สุดในด้านผู้เรียน คือ เพื่อนซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนควรมีวิจารณญาณในการเลือกคบเพื่อน และที่สำคัญยิ่งควรมีความเชื่อมั่นในตนเองซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีบุคลิกที่ดี และเป็นนักธุรกิจที่ดีในอนาคต

3. ด้านผู้สอน ควรตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ และความพร้อมในการในการสอน ควรมีอารมณ์ที่มั่นคง มีความเป็นกันเอง และพร้อมให้คำปรึกษา อภิปราย ตอบปัญหาต่าง ๆ กับนักศึกษาเสมอ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาซึ่งส่งผลกระทบมากที่สุดในด้านผู้สอน คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ และถ้าความคิดเห็นนั้นมีประโยชน์ก็ควรสนับสนุนหรือกล่าวคำชมเชย ซึ่งจะส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนดียิ่งขึ้น

4. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ควรให้มีความเหมาะสม และเพียงพอกับปริมาณนักเรียน นักศึกษา ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียน การสอน แสงสว่างในชั้นเรียน ห้องน้ำ เอกสาร ตำรา แหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาบริหารธุรกิจ ปัญหาการเรียนของนักศึกษาซึ่งส่งผลกระทบมากที่สุดในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนถือว่ามีความระดับปัญหามาก คือ ความเพียงพอของที่นั่งรับประทานอาหาร จุดบริการน้ำดื่ม สถานที่พักผ่อน และความสะอาดของห้องน้ำภายในวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ของนักเรียน นักศึกษา ผู้บริหาร ผู้สอน บุคลากร นักเรียน นักศึกษาควรให้ความสนใจ และร่วมแรงร่วมใจในการพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย เพื่อส่งผลให้วิทยาลัย ผู้สอน บุคลากร นักเรียน นักศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

5. ด้านวัดผลและประเมินผล ควรมีการวัดผลและมีเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างชัดเจน ผู้สอนควรมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล ความชัดเจนของคำถามและข้อสอบ ความยุติธรรมของการให้คะแนนจิตพิสัยของผู้สอน ปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ส่งผลกระทบมากที่สุด ในด้านของวัดผลและประเมินผล ซึ่งนักศึกษามีความต้องการมากที่สุด คือ ให้ทางสาขาวิชามีการประกาศผลสอบก่อนมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย นักศึกษาสามารถตรวจสอบผลการสอบหลังจากมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย และนักศึกษาเห็นด้วยกับการพัฒนาการเป็น นักศึกษาในกรณีที่มีผลการ

เรียนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่วิทยาลัยได้กำหนดไว้ ผลจากการวิจัยในด้านวัดผลและประเมินผลนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารควรให้ความสำคัญในด้านการประกาศผลสอบ และสามารถให้นักศึกษาสามารถตรวจสอบผล การสอบ เพื่อประโยชน์และความถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีปัญหอยู่ในระดับมาก ควรได้รับการแก้ไข ดังนั้นควรมีการศึกษาปัญหาการเรียนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนของนักเรียน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อทราบถึงระดับปัญหาด้านสภาพแวดล้อมอย่างครอบคลุม และสามารถแก้ไข ปัญหาในการเรียนของนักเรียน นักศึกษาในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง
2. ควรมีการศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาต่าง ๆ ของ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน
3. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาการเรียนของนักเรียน นักศึกษาให้ ครอบคลุมถึงปัญหามากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการวิจัยประเมินผลหรือติดตามผลปัญหาการเรียนของนักศึกษาทุกปี เพื่อปรับปรุงและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างทันเหตุการณ์ และเพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิ ผลมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. (2537). *ก้าวไปกับแผนฯ 8 กรมอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา.
กระทรวงศึกษาธิการ
- , กรมอาชีวศึกษา. (2541). ประกาศที่ ศธ 0911/1122 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
- การศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม. (2526). กรุงเทพฯ : สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย
- เจลิยว บุรีภักดี และคณะ. (2520). *ลักษณะของครูที่ดี*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ
- จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร
- ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. (2539). *ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโทวิชาเอกศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นที เงินประยูร. (2526, กรกฎาคม). *ทำอย่างไรครูจึงจะสอนดี*, "วารสารการศึกษา. 7(7) : 14 ;
- นิรุติ จันทะทรัพย์. (2536). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยพระนคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ธนวัฒน์. (2536). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในคณะคหกรรม วิทยาลัย
สารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญมี ประสมทรัพย์. (2539). *ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี
ของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. (2521). *การวัดผลและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. (2545). *การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- พรศรี ไรจน์เมฆี. (2540). *ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). *หลักการบริหารโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

- ภิญโญ สาธร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- มานัส ศรีกัลยา. (2533). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นโรงเรียนสารพัดช่าง
เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง.(2541). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มติชน.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การบัญชี วิทยาลัยพัฒนการเซตุน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลูกเอ๋ย ลูกศิษย์. (2543). ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชัย แหวนเพชร. (2530). เทคนิคและวิธีสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
วิทยาลัยครูพระนคร.
- วิทยาลัยพัฒนการเซตุน.(2544). คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2544. วิทยาลัย.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุรีย์ มาเกิด. (2544). ความคิดเห็นที่มีต่อการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนพัฒนการราชดำเนินธนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้งัด อุทรานนท์. (2529). จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่าง
เครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อัปสร มีสิงห์. (2534,มกราคม - มีนาคม). "บทบาทของครูกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตร,"วาร
พัฒนาหลักสูตร.10(4):
- อภิญา คุณเลิศดี. (2534). ปัญหาการสอนของคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 9.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Lindeman, Benjamin Henry. (1977). "A study of Entry Level Competencies Needs by Mathematics
Teachers of the Secondary School as Perceived by Selected Groups of Educators,"
Dissertation Abstracts. 38(7) : 4004 – A.
- Taba, Hida. (1962). Curriculum development : Theory and Practice. New York : Hartcount,
Brace & World.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เรื่อง

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน

.....

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง
 เกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- [] ชาย
 [] หญิง

2. รอบการเรียน

- [] ภาคในเวลาราชการ
 [] ภาคนอกเวลาราชการ

3. สาขาวิชา

- [] การบัญชี
 [] การเลขานุการ
 [] การตลาด
 [] ธุรกิจโรงแรม
 [] คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 [] ธุรกิจประกันภัย

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- [] เกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 - 4.00
 [] เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.99
 [] เกรดเฉลี่ยสะสม 1.00 - 1.99

5. สถานภาพของบิดามารดา

- [] สมรส
 [] หย่าร้าง
 [] ม่าย
 [] บิดาและมารดาถึงแก่กรรม

6. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

- [] ต่ำกว่า 10,000 บาท
 [] 10,000 – 20,000 บาท
 [] 20,001 – 30,000 บาท
 [] 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเซตุนน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 รวม 5 ด้าน คือ
ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ✓ และด้านวัดผลและประเมินผล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านหลักสูตร						
1	ความเหมาะสมและความทันสมัยของเนื้อหาวิชา กับ สภาพปัจจุบัน						
2	จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
3	ความสัมพันธ์ของรายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีความสอดคล้องกัน						
4	กลุ่มวิชาความรู้พื้นฐาน ส่งเสริมต่อการศึกษาทางวิชา บริหารธุรกิจ						
5	รายวิชาที่นำมาเรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้						
6	ความยากของเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาชีพเฉพาะ						
7	ความเพียงพอของเนื้อหาวิชาประเภทบริหารธุรกิจสามารถ นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี						
8	รายวิชาในหมวดวิชาชีพเลือกเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน						
9	เกณฑ์การจบของหน่วยการเรียนสะสมมีความเหมาะสม						
10	หลักสูตรประเภทวิชาบริหารธุรกิจของวิทยาลัย สังกัด กรมอาชีวศึกษา มีความเหมาะสม						

ข้อ	ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านผู้เรียน						
11	นักศึกษามีความรู้พื้นฐานทางบริหารธุรกิจ						
12	นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อการเรียน และงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน						
13	ความมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาในชั้นเรียน						
14	สภาพแวดล้อม และที่อยู่อาศัยของครอบครัวประสบกับปัญหา						
15	เวลามีปัญหา นักศึกษาปรึกษากับผู้ปกครอง						
16	ผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักศึกษา						
17	ผู้ปกครองให้ความสนับสนุนด้านการศึกษา						
18	มีส่วนร่วมในการอภิปราย ชักถามบทเรียนระหว่างการเรียนการสอน						
19	นักศึกษาให้ความสำคัญในการเข้าชั้นเรียน						
20	การใช้เวลาว่างในการเข้าห้องสมุด ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน						
21	เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักศึกษา						

ข้อ	ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านผู้สอน						
22	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน						
23	ครูผู้สอนสามารถอภิปราย ตอบปัญหา และแก้ไขปัญหาด่าง ๗ ในวิชาที่สอนได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจ						
24	การเลือกใช้ภาษา และสำเนียงการพูดของครูผู้สอนมีความเหมาะสม						
25	ความพร้อมของครูผู้สอน						
26	การให้การปรึกษาแนะนำผู้เรียนของครูผู้สอนในรายวิชา						
27	การแต่งกายสุภาพ และเหมาะสม						
28	ครูผู้สอนมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและวิเคราะห์ เนื้อหาในรายวิชา						
29	การให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา						
30	ความมั่นคงทางอารมณ์ของผู้สอน						
31	ความสามารถในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน						
32	ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน						

ข้อ	ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน						
33	ความเพียงพอของที่นั่งรับประทานอาหารต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา						
34	ความเพียงพอของจุดบริการน้ำดื่มภายในวิทยาลัย						
35	ความเพียงพอของสถานที่พักผ่อนภายในวิทยาลัย						
36	ห้องสมุดมีเอกสาร ตำรา เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชา บริหารธุรกิจอย่างเพียงพอ						
37	ความเพียงพอของห้องน้ำภายในวิทยาลัยต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา						
38	ความสะอาดในบริเวณวิทยาลัย						
39	ความเพียงพอของแสงสว่างภายในชั้นเรียน						
40	ความสะอาดของห้องน้ำภายในวิทยาลัย						
41	ความเพียงพอของอุปกรณ์การเรียน การสอนในชั้นเรียนมีความเหมาะสมกับนักศึกษา						

ข้อ	ปัญหาการเรียน	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ด้านวัดผลและประเมินผล						
42	ผู้สอนมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลอย่างเข้าใจ						
43	ความชัดเจนในคำสั่งและคำถามของข้อสอบ						
44	ผู้สอนมีความยุติธรรมในการให้คะแนนจิตพิสัย						
45	การวัดผลและประเมินผลมีเกณฑ์ในการพิจารณาชัดเจน						
46	ตรวจข้อสอบและแจ้งผลการสอบอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว						
47	นักศึกษามีความต้องการให้ทางสาขาวิชามีการประกาศผลสอบ ก่อนมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย						
48	นักศึกษามีความต้องการที่จะสามารถตรวจสอบผลการสอบหลัง จากมีการประกาศผลสอบโดยทางวิทยาลัย						
49	นักศึกษาเห็นด้วยกับการพัฒนสภาพการเป็น นักศึกษา ในกรณีที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่ทาง วิทยาลัยได้กำหนดไว้						

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์

อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์

อาจารย์โสรัฎดา วงศ์รัก

อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำภาคบริหารธุรกิจ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำวิทยาลัยพัฒนการเชดุน

หัวหน้างานหลักสูตรพิเศษ วิทยาลัยพัฒนการเชดุน

ภาคผนวก ค

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 2๗3๔

วันที่ 1๔ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(Signature)

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644.

ที่ ทม 1012/๒๗๓๑

วันที่ 1๔ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ ๕๗๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๘ เมษายน 25๕5

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการเชตุน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนุสรา ศติไตรสกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพัฒนการเชตุน” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์โสรัฎฐดา วงศ์รัก เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพัฒนการเชตุน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุสรา ศติไตรสกุล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

1. ผู้รับทราบ

ขอแสดงความนับถือ

2. รองศาสตราจารย์ ภาณุ วัฒนศิริกุล

นางสาว นุสรา

(รองศาสตราจารย์ ภาณุ วัฒนศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

- แจก ๐๑. 15/๕๓

๙/๓๓ ๕๕

ที่ ทม 10121 5204

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการเซตพน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพัฒนการเซตพน” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพัฒนการเซตพน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

19 ก.ค. 45

แล้ว ๑๕.๑๖.๑๗.๑๘.๑๙.๒๐.๒๑.๒๒.๒๓.๒๔.๒๕.๒๖.๒๗.๒๘.๒๙.๓๐.๓๑.๓๒.๓๓.๓๔.๓๕.๓๖.๓๗.๓๘.๓๙.๔๐.๔๑.๔๒.๔๓.๔๔.๔๕.๔๖.๔๗.๔๘.๔๙.๕๐.๕๑.๕๒.๕๓.๕๔.๕๕.๕๖.๕๗.๕๘.๕๙.๖๐.๖๑.๖๒.๖๓.๖๔.๖๕.๖๖.๖๗.๖๘.๖๙.๗๐.๗๑.๗๒.๗๓.๗๔.๗๕.๗๖.๗๗.๗๘.๗๙.๘๐.๘๑.๘๒.๘๓.๘๔.๘๕.๘๖.๘๗.๘๘.๘๙.๙๐.๙๑.๙๒.๙๓.๙๔.๙๕.๙๖.๙๗.๙๘.๙๙.๑๐๐.

แล้ว ๑๕.๑๖.๑๗.๑๘.๑๙.๒๐.๒๑.๒๒.๒๓.๒๔.๒๕.๒๖.๒๗.๒๘.๒๙.๓๐.๓๑.๓๒.๓๓.๓๔.๓๕.๓๖.๓๗.๓๘.๓๙.๔๐.๔๑.๔๒.๔๓.๔๔.๔๕.๔๖.๔๗.๔๘.๔๙.๕๐.๕๑.๕๒.๕๓.๕๔.๕๕.๕๖.๕๗.๕๘.๕๙.๖๐.๖๑.๖๒.๖๓.๖๔.๖๕.๖๖.๖๗.๖๘.๖๙.๗๐.๗๑.๗๒.๗๓.๗๔.๗๕.๗๖.๗๗.๗๘.๗๙.๘๐.๘๑.๘๒.๘๓.๘๔.๘๕.๘๖.๘๗.๘๘.๘๙.๙๐.๙๑.๙๒.๙๓.๙๔.๙๕.๙๖.๙๗.๙๘.๙๙.๑๐๐.

19 ก.ค. 45

รับที่ ๑๗๓
วันที่ ๙ ก.ค. ๕๕
เวลา ๑๒.๒๐
หน้า ๓๘๑
๑๐๔

ที่ ทม 1012/ 5453

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๒ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม 268

เนื่องด้วย นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน” โดยมี รองศาสตราจารย์ บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 268 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยพาณิชย์การเซตุน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เรียน ผู้อำนวยการ

1. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

2. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

3. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

4. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

5. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

6. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

7. นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล - 115 05. 115.
นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล - 115 05. 115.
นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล - 115 05. 115.
นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล - 115 05. 115.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนุสรา ตติไตรสกุล
วัดเดือนปีเกิด	วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125 หมู่ 5 ซ.พุทธบูชา 36 ถ.พุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ธุรการฝ่ายงานทะเบียน
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพัฒนศึกษาเซตุน 314 หมู่ 8 ถ.ประชาอุทิศ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร 10140
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2525	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบางมด (ตันเปาว์วิทยาคาร) จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2532	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางปะกอก วิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2535	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการบัญชี วิทยาลัยพัฒนศึกษาเซตุน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2538	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพัฒนศึกษาเซตุน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2540	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงินการธนาคาร) ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (คลอง6) จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ.2543	การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ